

# Kyrkjebladet

**nr. 6** Kyrkjeblad for Gloppen november 2015 Årgang 45



**MISJON**  
**Kyrkjelydane sine misjonsprosjekt**

### **Bladstoff?**

Her er nest siste nummer i år. Vi har fullt blad, sjølv om det er stoff som ventar. Som du kanskje hugsar, har vi lova å ta ein runde der vi viser fram alle messehaklane i sokna våre. På blokka hadde vi denne gongen Gimlestads. Men det får vente. Messehaklar er ikkje datostempla. Men no skjer det ting på messehakfronten i Vereide, så dersom den såka blir ferskvare neste gong, kan det hende Gimlestads må vente. Grunnen til at vi ikkje syner Gimlestads-kleda denne gongen, er at vi har «for mykje» stoff. Sidetalet måtte likevel aukast frå 36 til 40. Og sjølv om vi har rikeleg å skrive om, ber vi om stoff og tips frå deg som les. Kanskje nokon ventar på meir teikneserie om søndagsskulen? Vi har fått telefonar som minner om at det er fleire søndagsskular å skrive om. Og det har vi planer om å gjere, både som teikneserie og på andre måtar. Og du veit kanskje om nokon som held på med noko interessant kristeleg ute i verda? Eller er det ein av dei trufaste som verkar «åleis i det stille» som vi burde portrettere? Det er lov å tipse.

### **Loving og lyging om faste spalter**

Du kan legge merke til at denne gongen har vi med både spaltisten, «frå gravplassane», «frå minneboka» og Asbjørgs litteraturklipp. Dette er faste ting som av og til ikkje er med. Det som skal vere med kvar gong, er andakt, leiarartikkel, min salme, barnesider, preike-lista og liste over døypte, vigde og jordfeste. Pluss annonsene. Men vi ventar med «visste du at» til jul. Sist gratulerte vi Ove Eide med fortenestmedalje, og sa at det ville kome eit intervju i nummer seks. Vi har ikkje gløymt det! Men vi sparar det til jul.

### **Julenummeret**

Julenummeret skal bli tjukt og godt, med seksti sider, har vi tenkt. Det er enno tid til å melde inn «julete» stoff! Har du ei god julenott eller tre, har vi plass. Kryssord har vi bestilt. Planlegginga er godt i gang, og vi skal gjere så godt vi kan. Og med den redaksjonen vi har, pluss alle våre gode hjelparar, er ikkje det lite! Redaktøren frydar seg over kreativiteten, innsatsen, innsikten og arbeidslysta! Det vi driv med blir lagt merke til «utanfrå» .

### **Framsida**

Ting skjer i prestegardshagen og i huset. Vi fylgjer prosessen, og har tenkt å kome med fyldig rapport når den tid kjem. Les meir side 31! Foto: Oddvar Almenning.



## **Innhold nr. 6**

Kyrkjelyden i Hyen tek medansvar i sjukehuset i Okhaldhunga i Nepal. Kristin Böhler som arbeider ved sjukehuset, har saman med Erik Böhler besøkt Hyen.

### **FOR TANKE OG TRU**

Paulus, misjonærpioner og martyr. Andakt ved Liv Øygard Solheim	03
Spaltist Ingrid Bjørnereim skriv om det å vekse opp i ein prestegard	33
Les essay om dagdrivargjengen, skrive av Einar Gimlestad	34
Berit Laila Høylo kallar «Ved Jesu føter» for sin salme	35
Kyrkjeklokken i Gloppe er eldre enn vi visste	32

### **MISJON - KYRKJELYDANE SINE PROSJEKT**

Asbjørn Gjengedal skriv om å gjere glopparane til lærersveinar	05
Hyarane støttar sjukehuset i Okhaldhunga i Nepal	06
Breimningane støttar døveskulen i Morondava på Madagaskar	09
Glopparane har kyrkjelag undervisning i Kina som sitt prosjekt	10
Frå «minneboka» er ein samtale med kinamisjonær Gjertrud Fitje i 1981	12

### **TING SKAL SKJE**

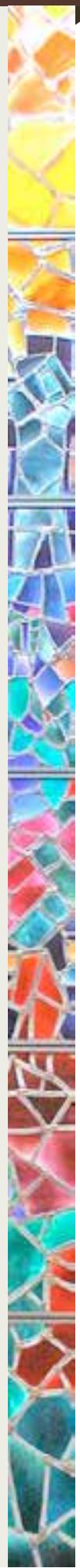
Presentasjon av nyvalt sokneråd i nyskipa sokn	30
Radiogudsteneste i samband med Jeremiasfestivalen	31

### **DETTE VAR VI MED PÅ**

Unni fekk Frivilleprisen under Kyrkjedag for Nordfjord	27
Konfirmantar frå Vereide og Gimlestad jubilerte	24
Konfirmantane i Hyen feira femti	30
Konfirmantar fortel sjølve frå leir på Nesholmen	14
Konsert ved «Nordvestlandske vokalensemble»	21
Avslutningskonsert med Tora Augestad og Stian Carstensen med fleire	20
Fireåringar fekk bok både i Breim, Gimlestad og Vereide	16
Harald Aske samtaler med Sigurd Vengen som sluttar i presteteneste	28
Henny Koppen er ny prostiprest i Nordfjord, og blir presentert	29
Tre kor med på salmekveld i Gimlestads kyrkje ved Gunn Hole	22



Liv Øygard Solheim



# Misjonæren Paulus

**J**esus peikte ut tolv apostlar som fekk i oppdrag å gå ut i heile verda og forkynne frelse i Kristus og proklamere at Guds rike er nær. Då dei hadde fått Den heilage ande pinsedag var dei klare for oppgåva. Dei starta i Jerusalem. Så fordele dei oppgåvene og drog til ulike delar av verda. Men det var ikkje alle som likte dette. Mange meinte at dei kristne laug og skapte uro blant folk. Ein av dei var Saulus, som vart kalla Paulus. Han ville fengsle og straffe alle som trudde på Jesus. Saulus hadde gått i lære hos Gamaliel, ein dyktig lærar på Jesu tid. Han hadde brukt mykje tid på å studere skriftene. Han var med då Stefanus, den første martyren, vart steina. Så tok han over leiinga av forfølginga av dei kristne. Ein dag tok Saulus i veg frå Jerusalem til Damaskus. Han ville fange dei kristne der og ta dei med tilbake til Jerusalem i lenker. På veg til Damaskus får han eit syn, Apg 9, 3-9: «Men då han var på veg og nærma seg Damaskus, stråla det brått eit lys frå himmelen omkring han. Han stupte til jorda og hørde ei røyst som sa: -Saul, Saul, kvifor forfølgjer du meg? -Kven er du, Herre? spurde Saulus. Han svara: Eg er Jesus, han som du forfølgjer. Stå opp og gå inn i byen! Der skal dei seia deg kva du skal gjera.»

«Jesus, han som du forfølgjer». Saulus måtte tenke seg om. Forfølgde han Jesus? Jesus var ein vranglærar og var død. Korleis kunne han forfølge Jesus då?

Saulus reiste seg, men kunne ikkje sjå. Så tok dei han i handa og leidde han inn til Damaskus. Der vart han sitjande i tre dagar utan å smake mat. Ananias, ein av dei han forfølgde, kom og la handa på han. Saulus fekk att synet. Desse tre dagane forandra livet hans. Han blei blind, men fekk att synet. Paulus fekk og eit heilt nyt syn på skriftene. Han fekk sjå at det som stod i GT handla om han som skulle kome og frelse verda: Jesus Kristus. Dette var viktig å fortelje om til alle: Jesus var Guds Son, vår frelsar. Paulus drog ut på fleire misjonsreiser i Asia og Europa.

Han møtte motstand, vart jaga, steina og fengsla fleire gonger. Men mange kom til tru på Jesus, og kyrkjelydar vart grunnlagde. Paulus tala med frimod. Kallet Jesus gav, kunne han ikkje svikte. Han fekk oppleve at Jesus var med og gav han tru og styrke. Det han hadde lært og sett, hjelpte han gjennom all motstand. Erfaringa var: -Ingen ting kan rive meg ut av Guds hand. Om eg lever eller dør, høyrer eg Herren til.

Paulus skreiv brev til romarane og ynskte å besøke kyrkjelyder. Han fekk lovnad om å få kome dit, Apg 23,11: «Ver frimodig! Som du har vitna om meg i Jerusalem, må du også vitna i Roma.» Til Roma kom han som fange. I dag kan vi gå forbi eit hus i Roma der det står: Her sat Peter og Paulus fengsla.



Paulus måla av den italienske kunstnaren Bartolomeo Montagna omkring 1482.

Paulus vart halshogd ca. år 67, under keisar Nero sitt styre. Keisar Konstantin bygde ein liten basilika over Paulus si grav. Fleire keisarar ynskte at denne kyrkja skulle bli like stor som Peterskyrkja, og ho vart bygd på fleire gonger. I 1854 brann ho ned, men vart bygd opp igjen. Heile verda gav hjelp til dette, og det vart ei praktfull kyrkje, eit teikn på at Paulus har betydd mykje for kyrkja i heile verda.

Paulus sin strategi var å vere der folk samlast, slik at han kunne nå flest mogleg. Det er viktig å samlast der Guds ord blir forkynt, ta imot ordet og gi det vidare til neste generasjon, fortelje at Jesus er Guds son, vår frelsar. Paulus la vekt på at alt er av nåde. Kristendom er ikkje kva du gjer, men

kva Kristus har gjort. Misjon er å fortelje dette til våre medmenneske. I dag er det til oss Jesus seier:

Eg har fått all makt i himmelen og på jorda. Gå difor og gjer alle folkeslag til læresveinar: Døyp dei til namnet å Faderen og Sonen og Den heilage ande og lær dei å halda alt det som eg har bode dykk. Og sjå, eg er med dykk alle dagar så lenge verda står.

### Økonomi ein gong til

AV ODDVAR ALMENNING

Vi skreiv om økonomien sist, og dette er ein liten oppføljar. Vi takkar for innbetalingar også denne gongen. Ein stad mellom 5000,- og 10 000 kroner har rulla inn den siste tida. Innbetalte bladpengar dette året nærmast seg då kr 240 000,- og annonsørane har støtta oss med om lag kr 35 000,-. I år har vi greidd oss med innbetalte bladpengar og annonse-kroner, utan tilskot frå bank, kommune, eller andre sponsorar. Det synest vi er positivt.

Vi driv ikkje dugnad fordi vi skal sitje att med pengesummar på konto når året er omme, men prøver å forvalte det vi får slik at bladet kan bli stadig meir aktuelt, attraktivt og påliteleg. Bladet må gjerne vere «fint» i betydninga lekkert å sjå på og ta i. Men det skal først og fremst vere «godt» i betydninga opplysande, informativt, underhaldande, humoristisk, etterretteleg, skjerpende og appetitekkende. Kan vi legge til variert, folkeleg og oppbyggeleg, er vi inne på noko. Greier vi å femne breidt og pløgje djupt samtidig, er det bra. Og nett no er økonomien slik at vi torer å planleggje eit «feitt» julenummer.

### Er du «arkivar» i hovudet?

I så fall kan du gjere ein god jobb for kyrkjebladet. Vi tar mange bilde, og kvart nummer av bladet har 20 – 30 bilde. Men vi har ikkje noko godt bildearkiv, og vi har vanskeleg for å ta fram att ting vi har brukt før. Vi treng ein frivilleg medarbeidar i redaksjonen til å gjere denne jobben. Det er snakk om å bruke Dropboks eller ei anna «sky», og arkiveringa bør takast for kvart nummer. Fotoarkivaren treng ikkje vere med på møta. Jobben vil måtte gjera på eiga maskin på eigen arbeidsplass. Dersom du er den rette, kan det hende du har forslag til betre måtar å gjere dette på enn det vi har tenkt ut hittil. Ta ein prat med redaktøren, så slepp vi å spørje deg først. Dersom vi hadde deg på plass frå nr. 1 2016, ville det vere heilt fortreffelek. Vi trur vel at EIN person er nok, men skulle det bli eit run med fleire interesserete, kan vi diskutere fordeling av oppgåver.



Vereide prestegard er no eit gjennomsiktig hus. Lengst bak er det som var kjøkken, og vi ser at golvborda er borte i begge stovene. Det er kjellar under eitt av romma i huset, det som har blitt kalla ammestuen, og som er lengst bak av dei stovene vi ser på bildet. Dette er det einaste som er av kjellarrom under første etasje. Les meir om prestegarden på side 31.

## Bruk av mobil i kyrkja

Ein telefon er ikkje lenger bare ein telefon. Er du heldig kan du ringe med telefonen i tillegg til alt det andre du kan gjere med den. Har du ein såkalla smart-telefon som du kan laste ned ulike app'ar, kan du no frametter bruke telefonen til eit verkty i gudstenesta. Framleis blir salmebok og gudstenesteark delt ut. Men med å bruke din eigen telefon får du ein småskjerm i fanget. Alt du treng er å laste ned ein applikasjon som heiter «I kirken» i google store/app store o.l. Teknisk verkar det ved at gudstenesteprogrammet er lasta opp i ei «sky» og når du er innanfor ein radius på 250 meter fra kyrkja, kan du laste ned dagens program. Om dette ikkje var skjønbart, er det kun å rekne som eit ekstra tilbod for å vere himmelvendt. Fortsatt fungerar kontakten med Vår Herre utan bruk



av teknologiske nyvinningar. Takk og lov! Appen «I kirken» er tilgjengeleg for Android, Windows og Apple.

### Takk!

Takk for minnegåve til Sandane kyrkje i høve Gunhild Fitje sin bortgong.  
Kyrkjeverja

### Kyrkjeblad for Gloppen

www.gloppen.kyrkja.no

Utgjeve av sokneråda i Breim,  
Gloppen og Hyen. Kjem ut minst 7  
gongar i året på Sandane. Betaling etter  
ønske. Bankkonto: 3705 04 71307

Grafisk design: Crater AS

Trykk: Druka, Klaipeda

#### Kasserar:

Venke Kollbotn, Breim sokn  
Tlf. 97 77 73 83  
Epost: venkekoll@hotmail.com

#### Distribusjonsansvarleg:

Harald Aske  
Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915  
Redaktør: Oddvar Almenning  
Tlf. 57 86 94 24 / 400 04 377  
Epost: oddvar@svale.no

#### Redaksjonsnemnd:

Tore Myklebust, tlf. 456 01 260  
tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no  
Vidar Bjotveit, tlf. 958 80 030  
vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no  
Anders Rinde, administrasjonen  
Tlf. 57 86 93 06 / 997 20 238  
anders.rinde@gloppen.kyrkja.no  
Harald Aske, Gloppen sokn  
Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915

Epost: harald.aske@enivest.net

Aslaug Heimset Larsen, Hyen sokn  
Tlf. 57 86 98 67 / 995 24 502  
Epost: tor.arne.larsen@enivest.net  
Gunn Hole, Gloppen sokn  
Tlf. 454 23 728  
E-post: gunn.sol@gmail.com  
Rønnaug Ryssdal, korrekturlesar  
tlf. 950 72 392  
E-post: ryssd@online.no



Av Asbjørn Gjengedal

# Gjer alle folkeslag til læresveinar

**D**et er det vi held på med. Når vi døyper nesten alle som blir fødde i Gloppen. Når foreldre ber kveldsbøn med borna. Når dei sidan les forteljingane i 4-årsboka og 6-årsboka og får borna av garde på søndagsskule, barnegospel, Soul Children og kristent barne- og ungdomsarbeid elles. For ikkje å snakke om konfirmasjonen! Læresveinar.

Misjon er å gjere Jesus kjend for nye menneske. Og å lære dei meir og meir av det vi har lært av han. Det gjeld dei nye menneska som blir fødde her. Kvar generasjon må kristnast om ikkje landet vårt skal bli avkristna. Meir og mindre medvitne sterke krefter held på med avkristning. Alt om Jesus skal vekk. Kva har vi då?

Nye generasjoner og menneske som ikkje veit om Jesus, skal få lære han å kjenne. Då får dei himmel og håp over livet. Då får dei del i den rike skatten av livsverdiar som følger med kjennskap til Jesus. Dei grunnverdiane som vi dagleg nyt godt av i vårt norske samfunn, har vi lært av Jesus. Eg har ein gong møtt unge menneske som aldri før hadde hørt om Jesus. Dei var båtflyktningar frå Vietnam som var samla i ein overfylt flyktningleir i Hong Kong. Dei hadde våga livet for å vinne seg ei framtid i eit fritt land. Eg var med misjonären som gav dei undervisning i engelsk, språket som opna framtida for dei. Etter timen tilbaud han dei som ville bli igjen, å høre meir om Jesus. Eg såg ingen som gjekk.

Fyrst litt repetisjon frå det han hadde fortalt før. Korleis døydde Jesus? Fleire forslag kom: Skoten? Forgifta? Knivstukken? Ein av gutane lyfte spørjande hendene til sides;

krossfest? Ja! For fyrste gong fekk desse ungdomane vite at Jesus blei hengd på ein kross. Snart skulle dei sjå krossen lyse på kyrkjetårn over alt der dei kom – og vite tydinga av teiknet.

Det begynte på eit fjell i Galilea. Ellevje unge menn hadde gått dit for å sjå om det verkeleg var sant det som nokre kvinner fyrst hadde fortalt: Jesus lever! Og der stod han som han hadde lova! Og då dei fekk sjå han, fall dei ned og tilbad han; men somme tvila. Då steig Jesus fram og tala til dei: «Eg har fått all makt i himmelen og på jorda. Gå difor og gjer alle folkeslag til læresveinar: Døyp dei til namnet åt Faderen og Sonen og Den heilage ande og lær dei å halda alt det som eg har bode dykk.»

Dei var vanlege fiskarar. Og ein tollar med därleg rykte. No skulle dei vinne verda for Jesus? Ha! Ha! Men dei høyrd kva han sette dei til. Og dei begynte å gjere det dei hadde lært som hans læresveinar. Det fekk dei svi for. Berre ein av dei, Johannes, fekk bli gammal og døy ein naturleg død. Dei andre blei drepne. Men alt i deira levetid voks det fram stadig nye, store flokkar av menneske som med begeistring stemte i den enkle vedkjenninga: Kyrios Iesus!

No er vi millionar i ulike kyrkjesamfunn som på tusentals språk stemmer i den same felles vedkjenninga: Jesus er Herre! Korleis kan noko så lite bli så stort? Eg trur grunnen er at den levande Jesus held det han lova: «Og sjå, eg er med dykk alle dagar så lenge verda står.» Vi med han, og han med oss – i misjon. Du blir vel med vidare?





Erik Bøhler er lege ved sjukehuset

### Innsamla pengar til misjonsprosjektet i Hyen gjennom 4 år

Takkeoffer, basarar og loppemarknad i Hyen til inntekt for Okhaldhunga sjukehus:

Vi syng jula inn 2011:	kr 7.500
Vi syng jula inn 2012:	kr 8.155
Vi syng jula inn 2013:	kr 7.080
Vi syng jula inn 2014:	kr 8.155
Basarar 2012	kr 29.710
Basarar 2014	kr 25.340
Loppemarknad 2015	kr 30.100

### Aktivt misjonsarbeid i Hyen

Misjonsarbeidet elles i Hyen har og vore svært aktivt. Hyen Misjonsslag av Norsk Luthersk Misjonssamband feira 100 år på Klype i Austredalen i 2013, medan dei lokale kvinneforeiningane av Det Norske Misjonsselskap nærmar seg hundreårs-jubileum i tur og orden: Straume Misjonsforeining, Solheim Kvinneforeining, Heimset/Røyrvik Kvinneforeining og Eimhjellen Kvinneforeining. Dei har halde kvinneforeining jamt og trutt gjennom åra og samla inn svært store beløp til misjonen. Mykje har og kome inn på dei årlege basarane.

### Heime etter 16 år i misjonsteneste

Misionær i Bolivia Malvin Ommedal er no komen heim etter 16 år med allsidig misjonsteneste i Sør-Amerika og vil fortelje gjennom tekst og bilet om liv, utfordringar og gleder på misjonsmarka. Dette kan du lese om i julenummeret av Kyrkjebladet!

# Hyen kyrkjelyd har inngått misjonsavtale med Normisjon

TEKST: ANNE BERIT SELLE

**U**nder «Vi syng jula inn» i Hyen i desember 2011 vart det markert at kyrkjelyden har gjort ei avtale med Normisjon om å støtte eit fast beløp årleg. Summen er 15 000 kr og skal brukast til å støtte eit sjukehus i Okhaldhunga i Nepal.

Okhaldhunga ligg langt ute på landsbygda, i fjellterring, og er lokalsjukehus for ca. 200 000 menneske. Sjukehuset har no 30 sengeplassar, men har starta med ei utbygging for å doble dette talet. Det kjem vel med, for sjukehuset er ofte svært overfylt, med pasientar på både golv, bord og møterom.

Sjukehuset i Okhaldhunga er bygd i 1962 og er eigd av UMN, som står for United Mission to Nepal. 25 land er medlemmer, og 25 til er assoserte medlemmer. Noreg ved Normisjon er assosiert medlem. Ekteparet Erik og Kristin Bøhler arbeider ved sjukehuset.

Levestandarden i Nepal er låg for veldig mange, og noko trygdesystem finst ikkje. Dei fleste har ikkje forsikring, så det er dyrt å bli

sjuk, eller dyrt å bli frisk att. Eit sosialkontor ved sjukehuset hjelper dei som ikkje har råd til å betale.

Levealderen er låg, delvis pga. høg barne-dødelegheit. Sjukehuset i Okhaldhunga behandler mange enkle sjukdommar, men dei kan vere farlege eller gje varig invaliditet utan behandling, for eksempel beinbrot. Dei har også fleire og fleire fødslar på sjukehuset. Kvinner som t.d. har mista born tidlegare (risikofødslar) kan bli buande på venteheim for å kunne føde trygt når tida kjem. Nokre må gjerne berast langt (opp til 3 dagar) for å få hjelp.

Dei som føder på Okhaldhunga sjukehus, får eit babyteppe med seg heim. Dei farge-rike lappeteppe er populære og kan vere med på å få fleire til å føde på sjukehuset. Desse teppa er for det meste strikka i Noreg. Nepalarane liker sterke fargar. Kvitt er symbol på sorg i Nepal, og blir for eksempel brukt på klede til born som har mista foreldra sine.

# Flott overskot til Okhaldhunga også i 2014

TEKST: ASLAUG HEIMSET LARSEN

**S**øndag 9. februar 2014 var det igjen samla mykje folk i gymsalen i Hyen. Soknerådet og Hyen Normisjon hadde ansvaret for den andre basaren til støtte for misjonsprosjektet.

Asbjørg Apalset heldt andakt og gav aktuelle glimt frå livet og arbeidet i Nepal. Ho minte oss på kva for utfordringar og problem helsearbeidarane og misjonærane møter der: Kort rullebane for flya, manglende elektrisitetsforsyning, kuvøser og blodbank, kamp mot alkohol og narkotika.

Helsearbeidarane har funne geniale og provisoriske løysingar slik at utstøytte enker blir tekne hand om, mødreventerom og barselsopplæring får barnedødelegheita

nedover og så vidare. Asbjørg delte ut og viste fram godt informasjonsmateriell.

I Okhaldhunga Times og på www.normisjon.no/nepal kan du lese om desse prosjekta. Nepal sitt flagg med symbola måne og sol, og T-skjorter med teksten «Du skal tene menneska og ære Gud» var fine tankevekkarar.

Søndagsskulen og speidarane, Bertine og Sivert underheldt med song og musikk, og mange åre- og loddbokgevinstar vart selde. Kaker, gjærkringle og kanelbollar gjekk og godt unna. Takk til alle god hjelparar for eit overskot på 25 340 kr.



Erik Böhler i lag med kollegaer på sjukehuset i Okhaldhunga i Nepal.

## Nytt frå Okhaldhunga

Soknerådsleiar Liv Øygard blir stadig oppdatert med rapport og biletstoff fra framdrifta av arbeidet ved Okhaldhunga sjukehus i Nepal.

**E**n tur rundt i det nye sykehuset med de unge legene var inspirerende. Dette er en helt ny tidsalder som er kommet til Okhaldhunga! Vi er fulle av forventninger og vi gleder oss alle til å gå inn gjennom disse dørene sammen med pasienter. Det store nybygget er i ferd med å bli ferdig, og utstyret installeres. Der blir to gode operasjonsstuer, større og bedre enn den ene vi har nå.

Vi er ikke de eneste norske her nå. Lars Berge er elektriker, og har allerede en 3-måneders periode bak seg med installasjonsarbeider til det nye sykehuset i fjor. Nå er han tilbake igjen for et par måneder.

Det vanskelige her nå er situasjonen for folk flest, selv om det er utrolig hvordan de har funnet seg til rette i sine telt og hytter.

De bor jo under presenninger, tusenvis av dem, fremdeles. Og selv om de fleste av de presenningene var gode da de fikk dem, har de nå vært utsatt for avvekslende kraftig sol og kraftig regn i fire måneder. Svært mange er tynnslitte, lekk og ødelagte. Det er ganske uiguret, men ikke så lett å gjøre noe med. Vi deler ut nye til dem som trenger det aller mest, for eksempel får barselkvinner som bor under en presenning fremdeles med seg en ny hjem etter fødsel. Men her trengs jo mer varige løsninger. Det trengs sterkere hender enn våre. Vær gjerne med på å be om hjelp til dem. Og hjelp som når fram, det har allerede dukket opp saker i avisene her om korruption i den nasjonale håndteringen av nødhjelp og presenninger.



Her er fire nepali doktor-kollegaer på befaring, meget fornøyde med det de ser.



Det nærmer seg topp på den kolossale muren som skal holde sykehuset sammen. Den skal bære et stort rampe-system inn i nybygget, og forbindelsen til akuttmottaket som blir i den gamle bygningen til venstre.



## Misjonsbasar i Hyen gav flott overskot til sjukehuset i Okhaldhunga

TEKST: ANNE BERIT SELLE

Søndag 25. mars 2012 var det samla mykje folk i gymsalen i Hyen. Soknerådet og Normisjon hadde ansvar for å planlegge den store fellesbasaren. Hyen barneforeining, konfirmantane, søndagsskulen og speidarane var involverte på ulike måtar og samla mykje folk, og det gjorde at Hyen kyrkjelyd ikkje hadde problem med å oppfylle avtalen med Normisjon, som gjekk ut på å skaffe 15 000 kr kvart år til Okhaldhunga sjukehus i Nepal. Jan Magne Moi frå Normisjon hadde ein kombinert andakt og bildepresentasjon frå sjukehuset i Okhaldhunga: Ein filmsnutt frå den ca. 3 timer lange vegen (stien) mellom

sjukehuset og nærmeste flyplass, fottur i bratt terregn, og bilde frå kvarldagen på det enkle, men svært viktige sjukehuset. Bertine Aa og søndagsskulen sytte for musikalske innslag. Konfirmantane og barneforeininga tok seg av praktiske gjermål som åresal og vaffelsteiking. (Barneforeininga fekk inn 930 kr på vafflesalet.) Mange hadde levert åregevinstar, så vinnar-sjansane var bra. Mest spennande var nok boktrekninga av den radiostyrte båten gitt av Brødrene Aa.

Overskotet var på 29 710 kr. Veldig bra, og tusen takk til alle som deltok!

8. juli 2015 arrangerte nokre driftige skulejenter loppemarknad til inntekt for Okhaldhunga sjukehus. 30.100 kroner blei det fantastiske resultatet. T.v. Karine Å. Ommedal (på piano), Eline Rønneklev, Benedikte Holme, Kristine Ommedal, Marit Rønneklev, Malene Holme, Matilde Aa Berge. Eli Johanne Mjellem dirigerer koret.



Bilte over: Desse fekk vi frå skulen, som har dobbelt opp, dei var svært populære og stod for mykje av inntektene.

## Derfor har vi loppemarknad

Dette kunngjorde jentene: Sjukehuset i Okhaldhunga i Nepal vert drive av Normisjon. Misjonærparet Kristin og Erik Böhler frå Norge har vore ansvarlege for drifta der i mange år. Han er lege og ho er sjukleiar. Dei har mange medhjelparar frå Nepal òg. Under jordskjelvet nyleg fekk dei hjelpt

mange av dei som var skada. Dei nybygde delane av sjukehuset stod etter at dei fleste andre sjukehus rasa saman. Sjukehuset vert drive på ein måte som gjer at mange får hjelp utan at det kostar så mykje. Pengane som kjem inn i dag rekk til god hjelp for mange! Takk for at du gjev til dette!



Mange flotte lopper var samla inn.



Breim kyrkje sitt misjonsprosjekt

Elevar klare med kollektkorga under gudsteneste.  
Foto frå NMS sitt arkiv.

Fornøgde elevar då skulen feira 20- års jubileumet.  
Foto frå NMS sitt arkiv.

# Døveskulen i Morondava på Madagaskar

AV VENKE KOLLBOTN

I 2000 inngjekk Breim sokneråd avtale med Misjonsselskapet om å støtte døveskulen i Morondava og har sidan hatt faste ofringar på gudstenester som har gått til dette prosjektet.

**D**enne skulen er eit viktig sosial- og utviklingsarbeid som føyer seg inn i rekka av mange vellukka prosjekt som Det Norske Misjonsselskap har vore bidragsytar til opp gjennom åra. Langsiktig tenking, tolmod og satsing på dei lokale ressurspersonane er som regel nøkkelen til å få det til.

Skulen vert driven av Den gassiske lutherske kyrkja og får økonomisk støtte frå Det Norske Misjonsselskap. Døveskulen i Morondava starta opp i 1993 i eit lite kjellarlokale inne på området til den gamle misjonsstasjonen. Medan eg sjølv var misjonær på Madagaskar frå 1996 til 2000, hadde eg difor døveskulen som min nærmaste nabo i ein periode og kunne følgje arbeidet litt på nært hold.

Då eg var tilbake på Madagaskar for første gong med familien min på besøk i 2006,

hadde skulen fått bygt opp nye og store, fine lokale som lærarar ved skulen stolt kunne vise fram. Skulen har no utvikla seg til å bli ein stor spesialskule for over 50 døve elevlar og er eit ressurscenter for ein heil region. Den forrige og noverande rektor er to sær dyktige damer frå Madagaskar som gjennom sitt mangeårige arbeid har betydd mykke for at skulen har blitt det ressurscenteret for døve som han er i dag.

På Madagaskar er det ikkje sjølv sagt at døve born får gå på skule. Skulen er eit supplement til det som det offentlege skulesystemet kan tilby og gjev såleis mange døve born ei moglegheit dei elles ikkje ville fått både til å leve eit verdig liv og til å kunne skaffe seg grunnleggande kunnskap og vidare utdanning. Døve born vert av og til gøynde bort av familien sin, derfor driv skulen også oppsökande verksemd for å finne desse bor-

na. Kursing av foreldre i teiknspråk er også ein viktig del av skulen sitt arbeid.

Gjennom møte med skulen får både elevane og familiene deira også eit høve til å lære om kristendommen og det kristne bodskapet, og fleire vil la seg døype og bli ein del av det kristne fellesskapet.

Mange kyrkjelydar, misjonsforeiningar og enkeltpersonar er med og støttar skulen økonomisk gjennom Misjonsselskapet. Dette er avgjerande både for å oppretthalde drifta og for at lærarane skal få fagleg oppdatering. For alle arbeidarane i Den gassiske lutherske kyrkja er det også svært viktig å vite at nokon ber for dei. Sjølv om det no er over 150 år sidan dei første misjonærane kom til Madagaskar, er kyrkja på Madagaskar framleis ei ung kyrkje.



Kinesiske studentar.

## Kyrkjeleg undervisning i Kina

# ”Kirken er offer for egen suksess”

TEKST: HARALD ASKE.. FOTO: FRA NMS SITT KONTOR I STAVANGER

Vereide kyrkjelyd sitt misjonsprosjekt støttar kyrkjeleg undervisning i Kina. Heilt konkret betyr det støtte til Det lutherske teologiske seminaret i Hong Kong, støtte til Hunan Bibelinstitutt i Changsha i Hunan-provinsen, støtte til at kristen litteratur kan verte gitt ut på kinesisk og støtte til oppbygging av bibliotek.

**D**et er inngått ein samarbeidsavtale med NMS, ein avtale som skal vere ein reiskap for å konkretisere at ein er ein misjonerande kyrkjelyd. Det same har andre kyrkjelydar i landet gjort. Det er sagt at ei kyrkje utan misjon, er ei kyrkje utan vindauge. Gjennom vindauga ser ein ut, gjennom vindauga får ein impulsar inn. Ein gir og ein får.

### Det lutherske teologiske seminaret

Det lutherske teologiske seminaret (LTS) i Hong Kong vart grunnlagt i 1913 i Kina,

men vart flytta til Hong Kong då kommunistane tok over makta i Kina i 1949. Under kulturrevolusjonen blei all religion forbode i Kina. Dei kristne vart forfølgde og kyrkjene vart enten rive eller bruk til andre formål.

Studenttalet ved LTS har gått oppover. I 2014 var der 300 studentar, ikkje berre frå Kina, men frå mange land i Søraust-Asia. Seminaret tilbyr heiltidsstudiar eller deltidsstudiar (alt ettersom) og har undervisning både på dags tid og kveldstid. Det er det einaste seminaret i Hong Kong der ein kan fullføre ein

teologisk grad på engelsk. Det er òg det einaste seminaret i Hong Kong som har utdanning innan diakoni.

### Hunan Bibelinstitutt (HBI)

HBI vart grunnlagt i 1916 og gjenopna i 1990. Det er den einaste offentlege teologiske institusjonen for 63 millionar menneske i Hunan-provinsen der dei utdannar prestar og evangelistar for kyrkja i Kina.

Med 90 studentplassar og 15 lærarar er kapasiteten for liten til å dekke behova,



Po Chu Grønvold underviser i diaconi.

På teikninga til venstre kan du sjå korleis kyrkja skal sjå ut når ho står ferdig.

og no er utbygging i gang, noko som er ei stor bør for ei fattig kyrkje. Dei treng derfor støtte meir enn nokon gong.

#### Litteratur

Produksjon av teologisk litteratur, undervisningsmateriell, oppslagsbøker og studiebiblar på kinesisk, er ein viktig jobb. Taosheng Publishing House, som omset og produserer kristen litteratur, er ein viktig støttespelar. Dei distribuerer også materiell som er gitt ut av andre forlag.

#### Bibliotek i Nanning

Før prosjektstart hadde bibelskulen i Nanning 1800 bøker. Til samanlikning har LTS (Det lutherske teologiske seminaret i Hong Kong) tilgang på ca. 90 000 titlar. (Menighetsfakultetet i Oslo har over 300 000 bøker.) Målet er å auke talet til 12 000 titlar, det vil omfatte både oppslagsverk og teologiske bøker.

I Misjonstidende nr. 1/2015 står det om MF-professor Karl Olav Sandnes som i 2013 vart beden om å vere NMS sin utsending til Nanning for å undervise ved det teologiske seminaret som utdannar prestar. Han er sjølv fødd i Kamerun som misjonærbarne, har undervist ved Misjonshøgskulen og ei tid vore NMS-misionær i Hong Kong (1991-1993). Han tek hatten av for Kina.

Offisielle tal seier at det er 30 millionar kristne i Kina, men dei reelle tala er truleg langt høgare. Då kommunistane tok over makta i

1949, var der 3 millionar katolikkar og 1 million protestantar. Ei amerikansk undersøking frå 2010 fann ut at der då var 58 millionar protestantar og 9 millionar katolikkar, altså fleire kristne enn medlemmer i kommunistpartiet. Med den enorme kyrkjeveksten har også prestemangelen blitt stor. Somme snakkar om at kyrkja veks vilt.

#### Stort behov for kunnskap

Karl Olav Sandnes var i Nanning i eitt år for å undervise bachelor- og mastergradsstudentar. Professoren vart med i studentane sine bibel- og bønegrupper, og han vart ofte beden om å undervise der også. – Trass språkproblema var det mange studentar som tok kontakt med meg. Dei hadde behov for å ha nokon å snakke med og søkje råd hos, kan han fortelje. Og studentane forventa at han alltid hadde noko å dele med dei. Under spaserturar kunne han få spørsmål som: Kva kan du seie oss i dag, professor?

Professor Sandnes fortel at kinesarane brukte mykje tid til å be, men at dei hadde relativt lite kunnskap om kristen tru. Derfor er teologisk undervisning og utdanning av prestar så viktig, forklarer han.

Kyrkjebladet har vore i kontakt med Ole Jacob Grønvold, som arbeider med kyrkjeleg undervisning i Kina og Hong Kong. Han var i Stavanger på ein konferanse i oktober, og vi fekk stille han nokre spørsmål:

- Når utbygginga i Changsha i Hunan er

ferdig, vil då alt verte samla der i utkanten av byen eller vert det litt i det gamle senteret og litt i det nye?

Skolen vil ligge noe lenger fra sentrum av Changsha som er en by på ca. 5 millioner. Den vil fremdeles være i et bymiljø. Kirken i Hunan ønsker å beholde gamle HBI der det i dag er en menighet på over 500 medlemmer, men dette er et økonomisk spørsmål. Kanskje må de selge for å få råd til ny skole og kirke. Vi får se for det første.

- Er undervisninga i diaconi rekna inn under kyrkjeleg undervisning?

Ja, absolutt. Kona mi, Po Chu Grønvold, arbeider på Det lutherske teologiske seminaret i Hong Kong – der hun både underviser i og administrerer LTS sin mastergrad i diaconi. Hun har også hatt gjesteforelesning på to ukers intensivkurs på Hunan Bibelinstitutt i år.

- Er det nye ting elles vi bør få med i bladet? Du bør få med at prester og ledere med teologisk kunnskap er stor mangelvare i Kina. Det samme gjelder god litteratur for undervisning. Kirken er offer for sin egen suksess, en enorm vekkelse med mange nye kristne, der leder- og preste-«produksjon» ikke på noen måte kan holde tritt.

Offer frå Vereide kyrkjelyd: I 2014 vart det sendt 8866 kr til prosjektet. I 2015 var beløpet 8340 kr. I tillegg til dette kjem den faste givartenesta som fleire er med på.

Vi held fram med å sitere oss sjølve, eller rettare: gamle kyrkjeblad. Sidan temaet vårt denne gongen gjeld misjon, trykker vi opp att ein samtale med Gjertrud Fitje, der ho m.a. fortel om siste tida i Hunan før kommunistane stansa misjonsarbeidet. Artikkelen stod i påskenummeret i 1981, for meir enn 34 år sidan, og det Gjertrud fortel om, hende i 1950. Det står ikkje noko om kven som hadde samtalен med Gjertrud, men vi trur det kan vere Asbjørn Gjengedal, som då var sokneprest i Vereide.

# Påske i Kina

Hos oss er påskehelga ein sjølvsagd del av årsrytmen til heile folket, og bodskapen om Jesu død og oppstode har dei fleste hørt mange gonger. Men korleis er det å forkynne denne bodskapen og feire påske i eit land der dette er nytt og framandt for dei fleste? Gjertrud Fitje har hatt mange påskehelgar saman med kinesarar, og vi spør henne korleis det var å forkynne Jesu død og oppstode for dei.

**K**inerarane er eit religiøst folk, og størsteparten av dei er buddhistar og taoistar i fleire nyansar. Dei trur på eit liv etter dette, og at dei avlidne sine ånder er på vandrings i smerte, med bustad frå dei lågaste og fælaste dyr til gudar. Dei kjem alltid med hemn og straff over alt og alle som har det betre enn dei. Straff over synd og unnlatne gode gjerningar er sjølv sagt. I naud ropar folk til «Den gamle» i himmelen om nåde.

At det er ein skapar over alt, er lett å forkynne. Men at Gud er ein og er ein kjærleg far, er heilt nytt for ein heidning. Jesus som Guds Son og vår bror og frelsar er heller ikkje så lett å akseptere. Elles er dei som vi, Den Heilage Ande overtyder om synd og forklarar Jesus og hans verk til forlating for syndene. Dei fekk og tru for at han lever og er nær ved sin Ande. Svaret vart: Vi elskar Han fordi Han elskar oss fyrist.

## Du har opplevd påske både inne i Kina og på Taiwan. Korleis feira kinesarane påske?

Både inne i Kina og på Taiwan var påskefeiringa knytt til kyrkjelydane. Der prøvde ein alltid at det skulle vere høgtid. Nye som kom til, ville gjerne ha påskedag til sin dåpsdag. Dei ville stå opp til eit nytt liv.

Skjærtorsdag kveld var det gudsteneste

med nattverd. Langfredag var det alltid gudsteneste, men det var ikkje helg eller fredag som hos oss. Heller ikkje annan påskedag var helg. Chen Kai Chek ville at dei kristne skulle faste langfredag og gje det til beste for soldatane inne i Kina, og frå Taiwan sende dei flyboren ris og traktatar til innlandet.

## Er det noko du hugsar særleg godt frå ei påske i Kina?

Siste påska inne i Kina, i 1950, budde eg på Tao Hua Lun («Ferskenblom-høgda»). Misjonsselskapet hadde då arbeidt i Hunan i 48 år. Der var bygt opp eit skulesenter, frå barneskule til gymnas. Den svenske kyrkja hadde eit college der. Vi hadde også bibelskule og eit ganske bra sjukehus.

Frå den store kyrkja kalla klokka kvar morgen til andakt, og frå klokka åtte til ni høydest salmesong, bibellesing og bøn rundt om på denne høgda. Kommunistane hadde då slege seg ned mellom oss. Dei seks, sju siste månadene hadde dei orientert seg i alle leiarar. Denne kyrkjeklokka og andaktene skulle og måtte det bli slutt med.

Det var skjærtorsdag. Det kjendest som ei dirring i lufta. Dei uniformerte kviskra stilt. Vanlege folk tala ikkje saman. Då kvelden kom var kyrkja fullsett av unge og gamle. Ti-tolv unge vart døypte. Nattverd-

bordet var duka. Ordet lydde klårt, og knefall etter knefall ringa seg om alteret. Jesu lekam og blod til styrke for skjelvande Guds born vart delt ut. Neste morgen fekk ikkje kyrkjeklokka kalla. Nokre truande samla seg til bøn. Den natta vart dokteren ved sjukehuset, rektor ved skulane og ein i grannelaget fengsla, like eins to prestar. Dei kristne lærarane ved skulane vart jaga. Påskedag vart det inga gudsteneste. Kyrkja vart bruk til anklagemøte. Det var som dei ropte: Krossfest, krossfest! Så måtte dei kristne «gå under jorda».

## Veit du noko om dei kristne i Kina i dag?

Det er ikkje mykje eg veit, men der er ei opning og fleire har vitja innlandet. Dei finn mange kristne som har overlevt, og mange nye er komne til, trass i tortur og forfølgjing. Det er eit vitnemål om sanninga i bibelordet: -Men er det av Gud, kan de ikkje stappa dei. (Ap.gj.5,39) Og Jesu lovnad om å vere med sine alle dagar er stadfest på nytt. Han lever!

## Er det noko utsikt til ny misjonsinnsats i Kina?

Eg vonar det. Skal verda bli ståande enno ei tid, vil Gud gje dette milliardfolket enno ein sjanse. Og det vert den største misjonsmarka i verda. Vi må halde fram å be for dei! Så kan vi no få sende biblar, og kristne radiosendingar når fram. Alt kan hende i «Midtens Rike»!



Gjertrud i Kina. Foto utlånt av Ståle Fitje

Så langt frå samtalens med Gjertrud. Det er interessant å samanlikne hennar «spådom» i siste avsnitt med opplysnings som i vår tid kjem om ein enorm kyrkjevekst i Kina. Sjå kva Harald Aske skriv om Vereide sokn sitt misjonsprosjekt i dette bladet.

Gjertrud Fitje var fødd i 1907. Ho hadde ein farbror som heitte Jon Fitje. Han var misjonær i Kina, og brev frå han blei lesne høgt for huslyden heime på Fitje. Ho kjende tidleg ei draging mot tenesta som misjonærer. Men ho var godt vaksen før alt låg til rette. Ho fekk utdanning som sjukepleiar og jordmor, og ho gjekk bibelskule og språkkurs. I august 1937

tok ho til på den lange sjøreisa til Kina. Der venta det henne ei strevsam, men svært meiningsfull teneste. Etter ni år kom ho heim att til Fitje, og sjølv om ho då tenkte «Aldri meir til Kina», reiste ho ut att i 1948, og då kunne ho seie: «Eg har aldri vore så glad i heile mitt liv». Som ho fortel ovanfor, måtte misjonærane forlate landet då kommunistane tok makta i 1950, men misjonstenesta heldt fram på Taiwan. Ho kom heim for godt i 1969, men var ei støtte for misjonsarbeidet så lenge ho levde. Ho blei over hundre år gammal, og døde i juni 2010. Du kan lese om Gjertrud i jubileumsboka for Gimlestad kyrkje side 79.



## Ashjørgs klipp

Klippet er henta frå Santalmisjonen i går og i dag 1867-1967 av Ole Døradal og Johan Nyhagen.

Lars Skrefsrød var kjent som ein framifrå talar, som hadde tilhørarar av alle samfunnslag. Denne talen gir eit innblikk i korleis han brukte biletene sitt kunne kjenne seg heime i. Han nytta sikkert andre illustrasjonar når han tala til kongelege i Sverige og Danmark!

Han (Skrefsrød) tok også del i deres årlege jaktforsamlinger. Til disse nattlige møtene, som var santalenes høyesterett, kunne det samles mange tusen menn. Han talte til massene og nyttet en ekte, santalsk tankegang, slik det for eksempel kom til uttrykk i den talen han holdt etter å ha felt et villsvin under ett av disse samværene.

Jaktregelen var slik at et såret dyr skulle tilfalle den som først såret det, mens den som senere skjøt det, bare skulle få en liten del. I samsvar med dette overlot Skrefsrød villsvinet til en som tidligere hadde truffet dyret uten å felle det. Nå viste det seg at dyret hadde gamle merker, som gjorde det umulig å avgjøre eiendomsretten. De bestemte da at alle skulle spise det.

Da det var vel ordnet, sa Skrefsrød: "En venn av meg skjøt et dyr ved et lignende hove. Det var ingen merker etter andre skudd. Likevel kom det en og krevde dyret, og santalrådet gav ham det. Nå ber jeg om hjelp for min urettferdig behandlede venn." De ble alle opprørt og sa: "Han skal ha det tilbake! Bring partene hit!" Da svarte Skrefsrød: "Min venn er Gud, dyret er deres sjeler, og røveren er maran buru, djevelen, og alle hans bongaer (onde ånder), og rådet som gikk med på det, er dere selv. Dere innrømmer at Gud har skapt dere, oppholdt dere og har gitt dere alt dere har. Maran buru og hans bongaer har aldri gjort eller gitt noe slikt, og likevel er dere gått med på å la Satan røve sjelene deres!"

Og konklusjonen på Skrefsruds tale var: "Oppfyll nå deres løfte og gi dere selv tilbake til Gud, som er den eneste som har rettmessig krav på dere!" Ved taler som dette kom han til å øve stor innflytelse over santalfolket.



Oda Kristin Eide og Anna Celestine Kollbotn

# Konfirmantleir på Nesholmen

TEKST: JENNY, MALENE OG SOFIE

**E**ndeleg var det tid for å reise på konfirmantleir på Nesholmen. Ca 70 forhåpningsfulle konfirmantar stod klare med stappfulle baggar på busstasjonen laurdags morgen. Med mykje liv og latter i både buss og bil kom konfirmantane til idylliske Nesholmen i Hyen. Med på leiren var prestar, foreldre og ni eks-konfirmantar, som var juniorleiarar for anledninga. Dei hadde hatt møte kvelden før for å førebu seg til leiren og prøve å få alle nøgde med romfordelinga.

Etter to knappe timer på vegen var det ein svolten gjeng som blei servert graut og saft,

før misjonær og prest Ingvald Frøyen fekk talarstolen. Misjonseminaret handla om språk, kultur og religion i Mali. Han delte forteljingar frå dei landa han har budd i. Blant anna fekk vi lære kor ulikt vi ser på heilt konkrete ting, og om dei store forskjellane innan religion.

Seinare vart det arrangert fotballturnering med mykje spelning, kanopadling og fjelltur. Nokre tøffingar heiv seg ut i det kalde og våte vatnet. På laurdagskvelden bytta vi ut TV-programmet Stjernekamp med "grip mikrofonen", "henteleiken" og andre under-haldningsinnslag. Det vart David sin

kamp mot Goliat då fleire gutar sette kursen mot jentehuset, men Vidar prest gav hemn morgenon etter i form av morgongymnastikk. Etter frukosten var det full sus med planlegging til gudstenesta. Bøner vart skrivne, salmar vart øvd inn, dans vart laga, pynt vart innhausta og dei som ikkje hadde noko anna å gjøre, fekk æra av å vaske do. Kyrkja vart fint pynta i haustens vakraste fargar. Det var ei vellukka gudsteneste med over 100 deltakrar som med glede deltok med lovesong til Herren. Ein trøytt gjeng med konfirmantar sette seg på bussen etter ei lærerik helg.



1. rekke fra venstre: Fredrik Støyva, Juni Margrete Solbakk Flølo, Frida Bjørnereim, Marianne Raad Larsen, Maria Lothe, Marie Elise Sola Strand, Eline Hetle Hjelle, Ine Sofie Strand, Sofie Sandene. 2. rekke fra venstre: Tore Myklebust, Andreas Osa Holtan, Sivert Gimmestad (x-konf), Abraham Jr Jonny, Oda Kristin Eide, Anna Celestine Kollbotn, Sofie Natås og Oda Mellingen Lothe. 3. rekke fra venstre: Andreas Kaale, Cornelius Rønneklev Eikenes, Kjell Runar Horvli, Jenny Flølo Kleppe, Lena Gimmestad Støyva, Benedikte Solheim Kvellestad og Mari Frøyen Rygg. 4. rekke fra venstre: Magnar Slagstad, Arne Osnes Devik, Kevin Huus, Stine Dahle Mannset, Laila Fossheim, Amalie Skeistrand Apalseth, Marte Fure Skinlo og Jenny Leirgul. 5. rekke fra venstre: Alexander Søreide, Håvard Lothe, Markus Eimhjellen Hegghem, Sander Vereide Almenning, Martine Jakobsen, Hege Gjesdal, Hedda Rygg Eide, Bene-

dicte Nygjerd Eide og Kristine Selbyg Skinlo. 6. rekke fra venstre: Ørjan Rygg, Alice Othelia Kusslid Bjørnarheim, Solveig Vonheim Sæter, Mari Toen Nese, Johan Martin Heggheim Gåsemyr, Celine Pettersen Seime, Kent Aril Solheim, Mathias Buene, Elias Støylen Alme, Ida Emilie Hole, Knut Tore Holme, June Kleppenes Sårheim, Jonas Eimhjellen og Christoffer Myklebust. 7. rekke fra venstre: Leif Støyva (x-konf), Tommy Støyva, Kurt Røyseth Seime, Mathias Varpe, Malene Myklebust Hauge (x-konf), Sofie Kvernevik (x-konf), Jenny Kristin Engelstad (x-konf), Thomas Fonn (x-konf), Aron Skogli (x-konf), Jostein Edvardsen Klokset, Sondre Bruland, Edin Myhre, Per Helge Egge, Nikolai Støyva, Ola Eikrem Førde og Henrik Berg Førde. Simen Bjørkelo, Kristoffer Helle, Johannes Myklebust. Thea Selsvik og Christoffer Martin Hauge ikkje til stades.



Biletet til høgre, framme fra venstre: Celine Pettersen Seime og Frida Bjørnereim. Bak fra venstre: Juni Margrete Solbakk Flølo og Mari Toen Nese..





4-åringane i Breim får bok. Framme frå v. Karoline Festervoll Bolstad, Lea Kristine Skarrebo Myklebust, Oscar Aaland, Marius Myklebust, Eivind Kristoffer Sandnes. Bak f.v.: (meir eller mindre skjult: ) Hannah Skinlo-Sharp, Lena Elisabeth Vereide, Thea Sårheim Brakestad, Helene Mindresunde Bjørnarheim, Alida Reed Flølo, Kasper Olai Paulen, Jakob Nedreberg Bergesen. Foto: Harald Aske.

# Glimt frå trusopplæringa i Gloppen

TEKST: HARALD ASKE

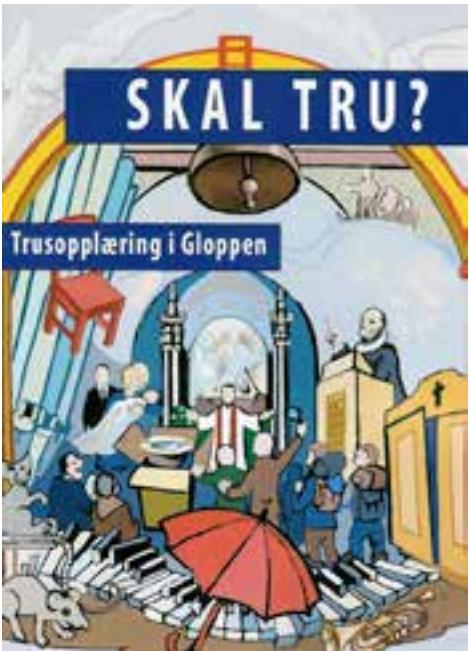
I tidlegare tider kunne kyrkja rekne kristendomsundervisninga i skulen som si dåpsopplæring. Dette faget har etter kvart skifta karakter og namn, og kyrkja og heimane må sjølve ta ansvaret for å følgje opp det dei lova ved døypefonten: «Å lære dei å halde det eg har bode dykk,» slik Jesus sa det i misjonsbefalinga.

**I** Gloppen er det utarbeidd trusopplæringsplan som du ser framsida av på neste side. I den er det lista opp ulike tiltak, alt etter alder, som ein ønskjer å gjennomføre i samarbeid med heimane. Det kan vere utdeling av bok til 4-åringane, bok til 6-åringane, søndagsskule, barneforeiningar, tårnagentsamling for å bli kjende med si kyrkje, biblar til 11-åringane /Lys vaken og konfirmantundervisning for å nemne noko.

I haust har trusopplæringa hatt samlingar du kan sjå glimt frå her. Vi har mellom anna hatt utdeling av 4-årsbok og presentasjon av konfirmantar.

*Asbjørn Gjengedal, som vikarierer i stillinga som trusopplærar, viser fram 4-årsboka og forklarer korleis boka med arbeidshefte kan brukast. Foto: Harald Aske.*





4-åringane i Gimmestad får bok. Frå venstre: Anna Mathea Honningsvåg Sørheim, Samuel Skjerdal Hetle, Martine Nordvik Svarstad, Filip Mardal Fuglestrand, Ruben Røed Kandal, Elias Ryssdal, Laetitia de Vries, Ole Kristian Listou, Anne Elisabeth Listou . Foto: Elin Jorunn R. Listou

Då konfirmantane i Gimmestad og Vereide skulle presenterast i haust, var alle samla til felles gudsteneste i Vereide. Dette er ei historisk hending, sidan det er første gongen dette vert gjort etter at det vart vedteke å slå saman Gimmestad og Vereide til eitt sokn.  
Foto: Andreas Tjomsland

Under utdelinga av 4-årsboka i Vereide hadde sokneprest Vidar Bjotveit øvd inn ei bøn med rørsler til. Foto: Harald Aske.





## Jesus og barna

VED GUNN HOLE

I Bibelen finn vi ei fin forteljing om korleis Jesus møtte barn. Det kan vi lese om i Markus 10,13-16:

Dei bar småbarn til Jesus for at han skulle røra ved dei, men læresveinane viste dei bort. Då Jesus såg det, vart han sint og sa til dei:

«Lat småbarna koma til meg og hindra dei ikkje! For Guds rike hører slike til. Sanneleg, eg seier dykk: Den som ikkje tek imot Guds rike slik som eit lite barn, skal ikkje koma inn i det.» Så tok han dei inn til seg, la hendene på dei og velsigna dei.

### Oppgave nr. 1

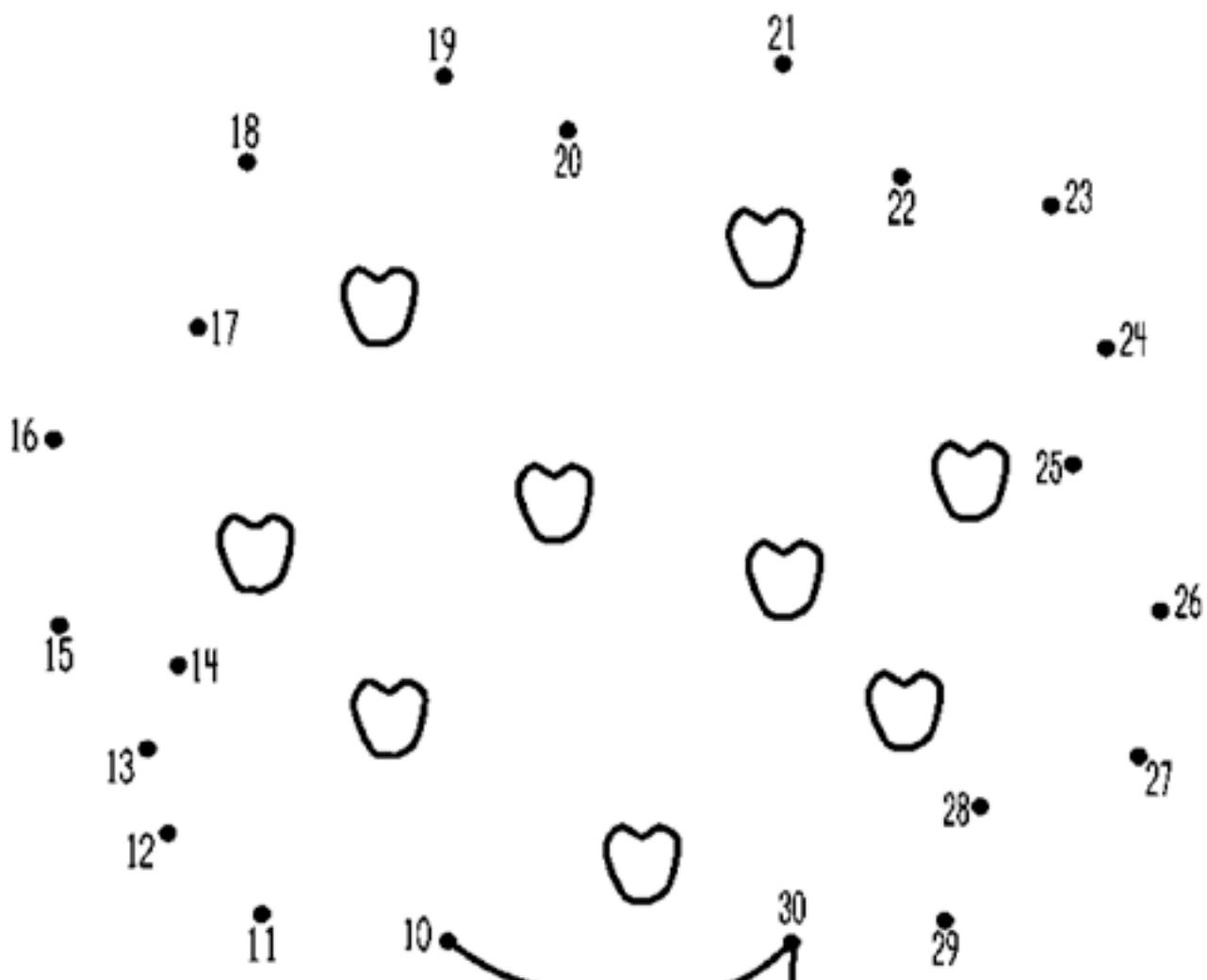
Kan du svare på desse spørsmåla?

1. Kven ville stoppe dei som kom med barna til Jesus?
2. Kva følte Jesus då han såg at barna vart viste bort?
3. Kven hører til i Guds rike?
4. Korleis tok Jesus i mot barna?

Kor mange av desse spørsmåla klarte du å svare på? Riktig svar på spørsmåla finn du opp ned på neste side.

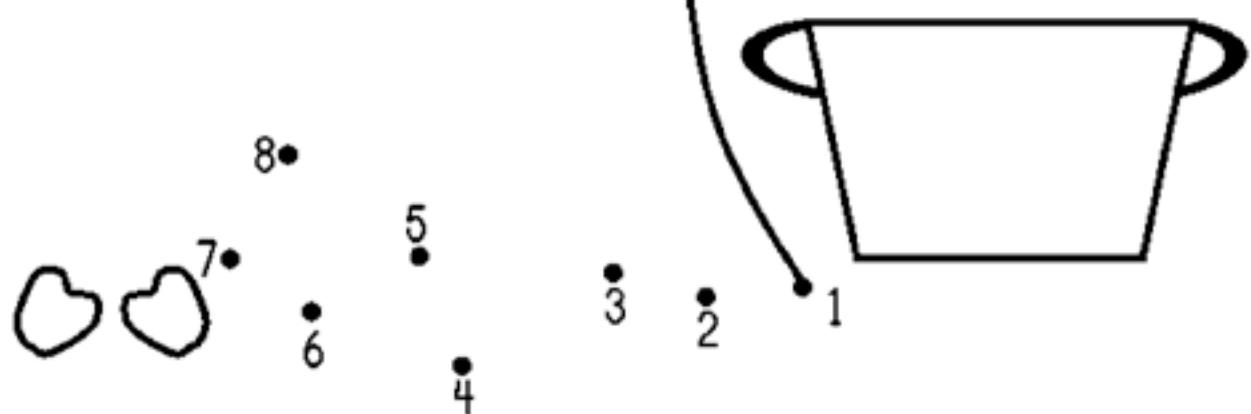
### Oppgave nr. 2

Bilete over er av Jesus og barna: Her kan du lage glade fjes på barna og etterpå fargelegg heile teikninga!



### Oppgåve nr. 3

Kva trur du dette er? Kanskje kan du framleis sjå noko liknande ute. Finn 1-talet og strek vidare frå tal til tal. Endå finare vert det om du fargelegg til slutt!



4. Han tok dei inn til seg, la hendene på dei og velsigga dei.

3. Barna.

2. Han vart sitt.

1. Læresveimane.

Rette svar på spørsmåla:



I det mektige avslutningsnummeret av Händel vart Tora Augestad akkompagnert av frå v. Ragnhild Hemsing, violin, Ai-Ling Chiu, violin, Nora Taksdal, bratsj, Audun Sandvik, cello, Marita Holme, klarinett, Embrik Snerte, fagott og Petter Winroth, trombone.

# Gloppen musikkfest med flott avslutningskonsert i Vereide kyrkje

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Tradisjonen tru avslutta Gloppen musikkfest si lange og imponerande rekke av konsertar med konsert i Vereide kyrkje søndag 6. september. Frammøtet må seiast å vere bra, og dei kunstnarlege prestasjonane var det høg klasse over.

**D**et var Tora Augestad som opna konserten med si vakre røyst, og Stian Carstensen akkompagnerte på trekkspel. Dei framførte to flotte nummer: Flow My Tears av J. Dowland og Kirken den er et gammelt hus av L.M. Lindeman. Det kjendest spesielt godt å lytte til den herlege tolkinga av denne fine salmen. I løpet av desse dagane har folk blitt kjende med ein solist og akkompagnator av høg klasse på trekkspel: Stian Carstensen. Han er berre utruleg både i teknisk utføring, registrering av instrumentet, styrkevariasjon og følsomheit.

## Fiolinsolo og duett

Etter denne fine opninga følgde violinisten Ragnhild Hemsing opp med J. S. Bach: Loure og Gavotte frå Partita nr. 3 i E-dur for solo violin. Her er det vel Gavotte som er mest

kjent for dei fleste. Som venta framførte ho desse to nummera sikkert og flott. Og tilhøyrarane skulle få fleire godbitar då Ragnhild fekk følge av ein annan violinist, Ai-Ling Chiu. Dei to damene framførte musikk med eit heilt anna tonespråk, i det ein fekk høre Sergej Prokofjev: Sonate for to violinar, 1. sats Andante cantabile og 2. sats Allegro. Gnistrande spel!

## Frå duett til trio

Petter Winroth, trombone, Nora Taksdal, bratsj og Audun Sandvik, cello, tok tilhøyrarane vidare i programmet med Vincent Persichetti: Serenade nr. 6 for bratsj, trombone og cello, 2. sats Barcarole og 7. sats Dance.

## Godbitar på trekkspel

Stian Carstensen, trollmannen på trekkspel,

sat åleine der i midtgangen. Publikum venta store ting etter det dei hadde hørt før, og Carstensen innfridde til fulle. Han spelte Anthony Holborne: Elizabethan Dance Suite, Jean Baptiste Lully: Marche Pour la Cérémonie Des Turcs og Trad.: Une jeune fillette.

## Mektig avslutning

Til slutt vart det fullt orkester med Tora Augestad som solist, der dei framførte G. F. Händel: Ruggieros arie frå operaen Alcina. Og skal ein dømme ut frå applausen, var folk svært begeistra for dei flotte framføringane dei hadde lytta til – alt av høg klasse.

Likevel sit ein att med eit spørsmål: Til ein slik konsert, kvifor ikkje plukke litt meir frå den ufatteleg store mengda kyrkjemusikk som finst?



Tora Augestad og Stian Carstensen var begge to sentrale personar under konserten i Vereide kyrkje.



To glade og fornøgde damer, Ragnhild Hemsing og Ai-Ling Chiu, har nattopp framført eit krevjande stykke av Sergej Prokofjev: Sonate for to fiolinar, 1. sats *Andante cantabile* og 2. sats *Allegro*.



Ei som har vore sentral i Gloppe musikkfest i mange år er Nora Taksdal, bratsjist i KORK. Her takkar ho Tora Augestad for innsatsen dette året.

## Korkonsert i Vereide

AV ANDERS RINDE

Det nystarta «Nordvestlandsk vokalensemble» gav konsert i Vereide kyrkje laurdag 12. september.

Programmet var kormusikk av komponistar fødde etter 1900. Den fremste norske i denne kategorien er utan tvil Knut Nystedt, som døydde i fjor 99 år gamal. Hovudverket var bøner etter Søren Kierkegaard, med tekst på engelsk.

Dei andre komponistane har nesten utan unntak motteke sterke inntrykk frå Nystedt. Det gjeld ikkje minst amerikanaren Eric Whitacre og nordmannen Ola Gjeilo. Derfor var konserten på ein måte ein hyllest til Knut Nystedt, som altså ville fylt 100 år 3. september i år. Nordvestlandsk vokalensemble har dyktige songarar og rår over eit stort register, frå det svært lyse til det svært mørke. Programmet dei hadde sett opp var av det krevjande slaget.

Som namnet tyder på, er songarane heime-høyrande på Nordvestlandet, det vil i praksis seie Nordfjord og Sunnmøre. Så vidt eg kunne sjå, var nesten halvparten frå Gloppe. Kanskje er det litt av grunnen til at debutkonserten vart lagt til Gloppe og Vereide kyrkje. Debuten var absolutt vellukka, og eg trur sikkert at dei vel 60 tilhøyrarane gjerne kjem igjen på neste konsert.



Vereide kyrkjekor med dirigent Anders Rinde.

# ”Må din vei komme deg i møte”

## Salmekveld i Gimmestad kyrkje

TEKST OG FOTO:GUNN HOLE

Når tre solide, lokale kor går saman og innbyr til salmekveld, blir det både meiningsfullt og vakpert. Gimmestad kantori, Rygg songlag og Vereide kyrkjekor sytte for at dei frammøtte fekk ei innhaldsrik kveldsstund i Gimmestad kyrkje 27. september. Dette var godt å ta del i og ha med seg vidare inn i kvardagen.

- De treng ikkje program i kveld, sa dirigent Anders Rinde innleiingsvis.- Salmeboka er den de må forholde dykk til.

Først ute var Gimmestad kantori med ei svært vakker tolking av salmen Solbarn, jordbarn. Den står som nr. 26 i salmeboka og er mellom adventssalmane, men likevel aktuell heile året.

Vereide kyrkjekor og Rygg songlag hadde deretter kvar si avdeling. Før kvar salme fekk vi ei kort orientering om salmediktar og komponist. Nokre salmar er ei heil preike i seg sjølv, og slik var det med utvalet for denne salmekvelden: Meiningsfulle og varierte tekstar til glede og trøyst.

Kora skal ha ros for sine vakre framføringar av salmane, og for å presentere eit opplegg som tok kyrkjelyden med i songledda. Dette var både variert og aktivertande. Vi lytta til vakker korsong, og kunne delta i kanon, syng med på nokre av salmeversa og vere med i koret på ein bibelsk salme. Rygg songlag stilte med to solistar, Veronika Kvaldal Gjelsten og Oddbjørg Lee. Dei toppa

koret si framføring med nydeleg song.

Kora stilte seg til slutt i rekke framme og langs veggane, og salmekvelden vart avslutta med ei keltisk velsigning, omsett av Hans Olav Mørk.

*«Må din vei komme deg i møte,  
vinden alltid være bak din rygg,  
solens lys leke på ditt kinn,  
regnet falle vennlig mot din jord.  
Og må Guds gode hånd verne om deg til  
vi møtes igjen.»*



Her ser vi frå v. dirigent Anders Rinde, Kristin Sælen, Marièl Eikeset Koren og Aase Ryssdal Sæther i Gimmestad kantori.



Nokre av songarane i Rygg songlag: Frå v. Berit Rygg, Kari Ann Krogh, Anne Irene Kvamme, Kari Gimmestad, Solbjørg Kirkeeide, Sonny Alden, Britt Anita Gimmestad Vik. Bak: Elin Jorunn Roset Listau, Beate Kornberg, Anna Karin Wergeland Hansen. Hanne Grete Heen dirigerer.



**70-årsjubilantar:** Fremste rad frå venstre: Ivar Lotsberg, Bjørg Henden Bergset, Prest Vidar Bjotveit, Solveig Mardal Langeteig og Dagfinn Holvik  
Bakerste rad frå venstre: Anders Aasebø, Kristen Henden, Jostein Aske og Odd Gloppestad.

# Konfirmantjubileum for Vereide og Gimmestad sokn

TEKST: GUNN HOLE OG MARIT OPPHEIM GROV. FOTO: PER SVEIN REED

50-, 60- og 70-årsjubilantane samla helga 3.- 4. oktober. Det vart ei minnerik helg der dei tidlegare konfirmantane møtte gamle kjende, mintest tilbake og hygde seg med eit godt planlagt program.

**M**arit Oppheim Grov var ein av dei som vart konfirmert i 1965 og følgjeleg feira 50-årsjubileum i år. Ho deltok i planlegging og gjennomføring av jubileet og deler gjerne erfaringane sine med Kyrkjebladet.

## Korleis vart jubileumshelga førebudd?

- Rett etter jul i år vart eg kontakta av dåverande soknerådsformann i Gimmestad, Aase R. Sæther, med spørsmål om eg kunne vere med i komiteen som skulle planlegge jubileet for 50-, 60- og 70-årskonfirmantane. Ho har hatt ansvar for dette arrangementet i fire år og hadde ei god oversikt over kva som måtte ordnast.

Jon Gimmestad vart og med frå 50-års konfirmantane, og Gudmar Eikenes frå 60-årskullet. Vi følgde oppleggat frå tidlegare år, og tok allereie då kontakt med folk vi såg skulle involverast. Datoen var allereie fastlagt, sidan det er tradisjon at konfirmantjubileet vert lagt til første helga i oktober, og vi sende ut invitasjon med program alt i starten av mars månad.

## Gjekk påmeldinga greitt?

- Ja, den tykte vi var bra. Det som imponerte mest var at det møtte åtte frå 70-årskullet og heile ni av 60-årsjubilantane!

**Av bilda ser vi at de var i Vereide kyrkje. Det hadde vore interessant å få vite meir om opplegget dykkar?**  
- Programmet vi hadde laga til, var likt for alle tre gruppene, vi var saman på alt det som skjedde. Laurdagkvelden var vi først på musikkandakt i Gimmestad kyrkje, det var høgtideleg og fint. God mat fekk vi seinare på Gloppe Hotell. Reint praktisk ordna vi det slik på hotellet at kvart kull hadde sitt bord. Det fungerte svært bra. Gudstenesta i Vereide kyrkje søndag var også ei god oppleveling. Deretter blei jubileumshelga avslutta med sosialt samvær og eit velsmakande måltid på Nordfjord Folkehøgskule.

## Korleis var det å treffast att?

- Stemninga var svært god, vi opplevde at alle tykte det var kjekt å vere til stades. Når vi var saman til uformelt samvær og mat, gjekk praten livleg rundt

dei ulike borda, både på Gloppe Hotell laurdag og på Nordfjord Folkehøgskule søndag etter gudstenesta. Nokre tok ordet og fortalte om opplevelingar i samband med eigen konfirmasjon, eller delte tankar med oss om alt som har endra seg også på dette området. Berre det å kome seg til konfirmantførebuinga kunne by på utfordringar vi ikkje kan tenke oss i vår tid. Bjørg, 70-årsjubilant, fortalte korleis ho kryssa fjorden frå Hennebygda over til Ryssfjøra åleine i kano, gjekk over Føleide til Vereide kyrkje og tilbake same vegen.

## Har du gode råd til seinare kull?

- Dei aller fleste av oss som var med desse to dagane, hadde nok møtt andre frå sitt konfirmantkull ved ulike høve tidlegare. Dette er nok med på å avgjere om ein «torer» å melde seg på eit slikt jubileum eller ikkje. Vi som er busette her i kommunen kan kanskje ta litt ansvar, kontakte dei vi kjenner best frå den tida og oppmuntre til å melde seg på. For dette var ei kjekk helg! Eg vil oppfordre dei som er jubilantar i 2016 til å melde seg på når det kjem ein invitasjon, avrundar Marit.



**60-årsjubilantar:** Fremste rad frå venstre: Mary Kristine Sandal, Hildur Reinen Tveit, Prest Vidar Bjotveit, Eldbjørg Kaldestad og Åshild Fitje Roset. Bakerste rad frå venstre: Leidulf Eide, Gunnar Eiliv Fitje, Olav Kårstad, Gudmar Eikenes og Svein Otto Sande.



**50-årsjubilantar:** Fremste rad frå venstre: Berit Aasebø Hauge, Margunn Henden Gimmestad, Olin Irene Eikenes Ambjørnsen, Kari Ann Myklebust Sande, Aud Margret Ryssdal og Marit Oppheim Grov. Andre rad frå venstre: Ivar Austrheim, Rolf Gimmestad, Jon Gimmestad, Prest Vidar Bjotveit, Anne Sofie Føleide Dalberg, Asbjørn Rygg og Bjørn Atle Skaaden. Bakerste rad frå venstre: Arild Haveland, Asbjørn Kårstad, Sjur Atle Austrheim, Svein Ottar Sandal, Per Lyder Holme og Paul Rune Daviknes.

## Frå kyrkjegardane



### Gravstaden i Eimhjellen

TEKST: ASLAUG HEIMSET LARSEN

FOTO: ELIAS EIMHJELLEN

Gravstaden i Eimhjellen vart teken i bruk i 1905, og Nils E. Eimhjellen orienterte om denne gravstaden under kulturvandringa som Friluftshelga i Hyen skipa til i Eimhjellen. «I periodar når det var meinis på Storefjorden var det mest uråd for oppsitjarane kring vatnet å kome seg til kyrkje og få gravlagt sine døde. Difor vart gravstaden etablert, også med eit lite klokketårn. Var det vanskeleg å få prest til staden, vart dei døde gravlagde med ein enkel seremoni, og så kom presten og heldt jordpåkasting når tilhøva tillet det. Elles ringjer vi alltid med klokka ved høgtider som jul og nyttår den dag i dag,» fortalte han.



### Mysteriet er løyst

TEKST: ASLAUG HEIMSET LARSEN

FOTO: KURT DJUPVIK

Grava med frodig myrt (buksbom) på nedsida av Hyekyrkja: »Grava tilhøyrer Synnøve-bestå,» sa mor mi (Synnøve Heimset) i høve slektsstemnet for Lars-slektå på Aa, der Synnøve kom frå, for 30 år sidan. Synnøve Heimset var oppkalt etter bestemor si. Synnøve Jakobsdr. Aa var fødd i 1856 og døydde i 1889. Ho var fyrste kona til Mons Madsen (Gamle-Mons). Borna deira var Mads (Gjengedal), Maria (Mjellem), Jakob (Aa) og Rakel (Ommedal).



Litt av ein gjeng!: Tone Runshaug Tennebø, Inger Almenning, Solveig Aaberg, Anna-Elisabeth Kravik, Kåre Oksholen, Asbjørn Gjengedal, Jacob Aaberg, Jon Ytrehorn, Elin Ytrehorn, Dagny Arrestad, Annlaug Hole Nygård, Asbjørg Fauske Lade, Anne-Grethe Restad, Marit Myklebust, Aslaug Liabø Balsnes, Inga Reksnes, Edith Hagen Lade, Jorunn Sollid, Kari Rygg Fjørstad, Inger Johanne Sande, Gerd Bakke, Elise Berglund, Karin Nordvik.

### Fest for gjenbruksjengen

TEKST: ASBJØRN GJENGEDAL

NMS-Gjenbruk Nordfjord på Eid har inngang fra Almenningen. Sidan opninga 12. juni i fjor har mange kome inn og sett ei stadig veksande og vekslande mengde med varer i det store lokalet. Gjennom døra på baksida har møblar og anna utstyr strøymt inn i eit romsleg lager. Heldigvis har også stadig fleire frivillige kome til for å halde denne straumen gåande frå inngang til utgang. Både varene og tenestene er gratis. Det har ført til at det går ein jamn straum av pengar til misjonen. Den straumen kan bli endå større om endå fleire blir med i denne «vinn, vinn, vinn-kjeden!» Du finn alltid noko fint, verdfullt og nyttig. Og pengane du legg att i

denne butikken, blir til meir gagn og glede enn du anar. 9.september blei vi som jobbar i og for NMS-Gjenbruk, inviterte til fest med mat, inspirasjon og informasjon. Sjolvsagt blei det også samtal om korleis vi kan gjøre dette tilbodet endå betre. Og vi blei motiverte til å stå på vidare i denne tenesta som er så full av meinung og gjev så mykje glede. Ulike som vi er, finn vi nok av oppgåver som høver for kvar av oss. Og vi har rom for mange fleire på lista over medarbeidarar. Men endå meir treng vi fleire frå heile Nordfjord som kjem, ser og kjøper – og reiser heim og seier: «Sjå kva eg fann på gjenbruksbutikken! Løp og kjøp du òg!» Kom igjen i gjenbruk!

### 50-års konfirmantjubileum i Hyen

TEKST: ASLAUG HEIMSET LARSEN ETTER SAMTALE MED TERJE HOLME.

17. og 18. september samla hyarane seg for å feire 50-årsjubilemet for konfirmasjonen.

Ola Jan Birkeland stilte den store gode hytta si til disposisjon for feiring på laurdagskvelden, og medbrakt mat med både gryterett, kaffi og bløtkaker smakte fortreffleg. Alle dei frammøtte, 6 av dei 12 konfirmantane, sette pris på samveret der, og søgjen gjekk livleg rundt gamle fotos og minne frå konfirmasjonsundervisninga. Alle tykte det var endå kjekkare enn dei hadde tenkt.

Soknerådet skal ha all ære av arrangementa i Hyen kyrkje. Musikkandakten på laurdagen med bra frammøte var framifrå fin.

Ann-Magret Silverhielm og Anders Rinde song og spela nydeleg krevjande Bach, Händel og Dubois. Flott konsert.

I gudstenesta på søndagen var det minne-markering for dei to 50-års-konfirmantane som var gått bort, i samband med presentasjonen av dei frammøtte. Ei høgtideleg gudsteneste med barnedåp og kyrkjekaffi blei sett stor pris på.

Årets konfirmantar og deira foreldre serverte kaffi og kaker og dei mange kyrkjegjengjane kunne berre forsyne seg. Takk til soknerådet for eit godt jubileum! Sjå bilete frå jubileumet på baksida av Kyrkjebladet.



Unni Lundgren frå Sandane vart overrakt Frivilleprisen 2015, eit kunstverk laga av Kjell Stig Amdam der motivet er Jesus som den gode hyrding.. Her saman med biskop Halvor Nordhaug (t.v.) og prost Rolf Schanke Eikum.

# Unni Lungren heidra med Frivilleprisen

TEKST: BJØRNAR ASKE

Under Kyrkjedag for Nordfjord blei Frivilleprisen for 2015 delt ut til Unni Lundgren frå Sandane. Det er Nordfjord prostiråd som deler ut prisen. Unni Lundgren fekk prisen for sitt arbeid med barn og unge på Sandane gjennom 37 år.

**D**et var Vereide sokneråd som foreslo Unni Lundgren som vinner av Frivilligprisen 2015. Dei oppsummerer slik: "Kandidaten har vore ein viktig person i barne- og ungdomsarbeidet vårt i mange år. Ho har sett fokus på ungdommen, og at vi som kyrkje skal femne og gje rom for ungdommen og deira behov og deira utrykksformer. Gjennom andakter og appellar både her i soknet og på leiarar, har Unni vore ein god og trygg formidlar av Guds kjærleik og omsorg - til mange ungdommar."

Unni Lundgren voks opp i ein typisk arbeidarfamily på Rjukan. Aktivt kristenliv møtte prisvinnaren gjennom onsdagsskulen

som fungerte som ein søndagsskule. Ho vart med i KFUK-speidarane då ho gjekk i 4. klasse, og har sidan definert seg som speidar. Som ung fekk Unni òg leiaransvar for ulvungane innan KFUM-speidaren, samtidig som ho var søndagsskulelærar fleire stadar. I studietida i Stavanger vart Unni med i ungdomsarbeidet i Ynglingen. Det var ein møteplass i regi Ungdomsforbundet.

I 1971 gifta ho seg med Gottfred Lundgren. Dei gifta seg i ei fjellkyrkje som mellom anna tenestegjorde som leirplass for speidaren og ungdomsklubben i Unni sin ungdom. Når kyrkjebladet ringer ho for eit intervju i samband med Frivilligprisen,

har ho og Gottfred leigd ei hytte med utsikt mot den gamle fjellkyrkja. Det er eit område Unni kjenner godt og er glad i.

Gottfred flytta same året (1971) til Sandane, og Unni pendla første året til Sandane medan ho avslutta studiane i Stavanger. Etter at ho var ferdig å studere i 1972, flytta ho til Sandane og stifta familie. Det gjekk nokre år før ho engasjerte seg i ungdomsarbeidet i Gloppen, for ho tykte det var vanskeleg å finne plassen sin. Men i 1978 starta ho opp med Ulvunger innan KFUM-speidarane på Sandane. Det er dei minste gutane i speidaren. Fram til 1995 var ho også med i speidararbeid på krinsplan, og i ein periode som leiar.

- Vi hadde veldig flotte folk som dreiv med barne- og ungdomsarbeid på Rjukan då eg voks opp, fortel Unni. Vi hadde mellom anna ein prest som heitte Sverre Magelssen, med seks born. Han var generalsekretær i KFUK-KFUM før Asbjørn Gjengedal. Sonen Øystein Magelssen er tidlegare prost i Drammen, og er i dag generalsekretær i Norges KFUK-KFUM, så dette er noko som går i familie, ler Unni. Samarbeidet med familien Magelssen opplevde Unni som fantastisk kjekt. Det ho møtte i det kristne barne- og ungdomsmiljøet i Rjukan, utgjorde eit fundament Unni seinare bygde vidare på. - Den kristne trua, dei praktiske ferdighetene og dei positive haldningane, var noko som eg sjølv møtte som barn, og som eg forsøker å vidareformidle som leiar, fortel Unni.

Lundgren har også vore leiar og frivillig for Ope hus i Sandane kyrkje, som er ein møtestad for ungdom med ulike aktivitetar kvar måndags kveld. Ho har også vore med i styret for Nesholmen i fleire periodar og leiar der i ein periode. I tillegg har ho vore engasjert i diakonalt arbeid, i Kirkens SOS, og som soknerådsleiar i fire år.

Unni er ein verdig representant for alle dei frivillede medarbeidarane som er med i det kristne arbeidet i kyrkjelydar og kristne organisasjonar rundt om i Nordfjord prosti. Kyrkja er heilt avhengig av det frivillede arbeidet. Ved å gje denne prisen, ynskjer Nordfjord prosti både å oppmuntre til og takke for alt frivillig kristent arbeid som vert drive rundt om i kyrkjelydane. Unni er ein audmjuk prisvinnar. I takketala trekte ho mellom anna fram at alt frivillede arbeid har vore gjort i fellesskap med andre frivillede. At ho framhevar andre når ho sjølv blir heidra, er nok typisk Unni. Ho er ikkje den som framhevar seg sjølv.

# Sigurd Vengen sluttar som prostiprest i Nordfjord

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Sigurd Vengen er frå Selje, gift med Kari Eikenæs frå Sandane, bur i Vengenhus like ved barndomsheimen til Kari og har hatt dette som base for arbeidet sitt dei siste åra. No har han slutta som prostiprest, og i det høvet har Kyrkjebladet stilt han nokre spørsmål.

**-Kva har oppgåva di som prostiprest gått ut på?** Det er ei nokså samansett oppgåve. Prostipresten har vore ein slags 'avloysar' for dei andre prestane. Det kan vere nøye planlagt i god tid, eller ein må på nokså kort varsel overta ansvaret for ei gudsteneste, gravferd eller vigsel. Faste oppdrag har vore: sjukehusprest på Nordfjordeid ein dag i veka, sekretær for Nordfjord prostiråd, medlem og sekretær for Seljumannamessekommisjonen og fast vikar for prosten i Nordfjord. Når det har vore vakanse i ei stilling, har eg gjort teneste over litt lengre tid, som då eg var i Gloppen i 2012 og 2014.

**-Kor lenge har du hatt denne stillinga?**  
Eg overtok etter Asbjørn Gjengedal sommaren 2007.

**-Du sluttar eigentleg i «ung alder» - kvifor gjer du det?** Det er neppe eineståande. Det er nok eit uttrykk for at eg kjenner meg litt 'oppbrukt.'

**-Tidlegare hadde du ei stilling ved Lærarkademiet i Bergen. Kva gjekk den jobben ut på?** Eg kom til NLA i Bergen direkte etter studiet og feltprest-teneste, og arbeidde der i 9 år med å undervise i truslære og etikk.

**-Kan du seie litt om kva andre prestestillingar du har hatt?** I tida som akademilektor var eg sommarvikar fleire stader i Bjørgvin. Eg var prest 17½ år i Førde og Naustdal, av dei 13 år som prost i Sunnfjord. Så var eg 1½ år i Os som prost i Midhordaland før eg kom hit.

**-Sidan du sluttar no, så har du vel noko på gang? Kan du seie noko om kva planar du har?** Eg har ingen konkrete planar – ut over det å lære meg å bli pensjonist. Eg har

avtalt eit halvt års pause frå oppdrag, men er førebels ikkje 'avskilta' som prest.



**Eit godt minne**

**-Har du eit godt minne frå tida di som prest du kan dele med lesarane våre?** Eg kom ein dag på nyåret i 2012 som sjukehusprest til ei seng på Nordfjord sjukehus. Etter avtale såg eg innom alle romma. Eg helste og presenterte meg. Den gamle dama sa med ein gong: Å kor like du e hanj far din! Eg veit alt om deg!

Så fortalte ho at ho var frå Flatraket i Selje, der far min var lærar i mange år. Ho hugsa godt og fortalte noko eg aldri hadde hørt før, nemleg om mi heimreise frå sjukehuset i Florø, der eg var fødd nesten to månader før tida våren 1950. Onklane mine dreiv fiske i lag med grannane i Håvik og hadde ein felles

båt med namnet 'Harald.' Dei hadde reist for å hente oss heim frå Florø. Flatraksdama hadde blitt mor sjølv for første gong tidlegare på året og stod og vaska bleier nede i elva. Då høyrdre ho ein av karane rope til dei andre: "De må sjå ned på vikja, kara. Dar fer 'Håvik-Harald' flagdande med Venga-presta!"

Det var rart og fint og stadfestande å høre det. Ein slik 'profeti' kan ha si forklaring i at karen på kaia på Flatraket har tenkt slik: Ja, no har læraren vår endeleg fått sonen, etter først å ha fått tre døtrer, og han må vel bli prest, vel...

**Treskjering som hobby**

Medan vi står utanfor huset, får vi vite at Sigurd har treskjering som hobby, og på utsida av Vengenhus kan ein sjå to arbeid han har skore ut: Luther-rosa og St. Sunniva. Sigurd forklarer kva ei Luther-rose står for:  
Martin Luther skreiv: Dette seglet symboliserer min teologi: -Ein svart kross i eit raudt hjarte minner om trua på den krossfeste, som gjer rettferdig og levande (Rom 10,10; 1,17). -Hjartet står i ei kvit rose, for trua gir glede, trøyst og evig fred (Joh 14,27).

-Himmelblått uttrykkjer den himmelske gleda, som tek til alt no, men som håp.

-Ein gyllen ring om alt, for denne velsigninga er fullkommen og utan ende. -Dette er summen av min teologi (compendium theologiae).  
(Martin Luther 08.07.1530)



# Henny Koppen ny prostiprest i Nordfjord

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Under gudstenesta på Eid 30. august 2015 vart Henny Koppen innsett som ny regionprest etter Sigurd Vengen, som no er blitt pensjonist. Henny er busett i Stryn, men vi i Kyrkjebladet kjenner til at ho har hatt ulike tenester opp gjennom åra.

**-Kvar er du fødd og oppvaksen?** Eg er fødd i Volda, og voks opp på garden Koppen i Velsvik, ei lita bygd på sørsida av Voldsfjorden.

**-Når kom du til Stryn?** Eg kom til Stryn i 1981, då til lærarjobb i Olden.

**-Du jobba ei tid i KFUK/KFUM.**  
**Kva oppgåver hadde du der?** Dette var den tida vi hadde eigen krins i Nordfjord, vi hadde 40 einingar og arrangerte eigne barnegoselfestivalar og vinterungdomsstemne, som det heitte då, hadde klubbar for born og unge og vaksenlag fleire stader. I Forbundsveka først i november var eg på farten kvar kveld, for det vart arrangert festar i heile krinsen. I tillegg til å besøke einingane våre, stod eg for leirane på Nesholmen.

**-Kvar tok du lærarskulen?** Eg har ikkje tradisjonell lærarutdanning. I Volda tok eg KM-lina, som det heitte då, to år med «Kristendom og menighetsarbeid», og eg begynte på musikkutdanninga mi. På Universitetet i Trondheim heldt eg fram, og fullførte tre mellomfag, kristendom, musikk og pedagogikk.

**-Du har sikkert hatt ulike oppgåver som lærar i Stryn?** Den lengste perioden hadde eg som lærar på ungdomsskulen i Stryn, tok skuleleiarutdanning og var inspektør eit par år, men vende tilbake til «golvet». Eg treivst best i aksjon, saman med elevane.

**-Men så vidareutdanna du deg innan**

**musikk. Kva for utdanning tok du?** Eg bestemte tidleg at eg ville ta eit hovudfag, og kunne velje mellom dei tre eg hadde begynt på. Men etter alle åra som musikklærar fall valet på musikkvitskap, og eg skreiv hovudoppgåve om praktisk musisering i skulen, «Det eg gjer, lærer eg».

**musikklærar?** Dette er litt uklart for meg. Men eg har spelt orgel i mange år, og har vel gjort meg nokre tankar om at eg kunne trivast der framme i alterringen òg. Og eg har tenkt at både musikk- og pedagogikkutdanninga mi kunne vere bra å ha med seg.

**-Korleis kvalifiserte du deg for den jobben/tenesta?** Kyrkja har ei nemnd som «silar ut» menneske som meg som ikkje har teologi, men som likevel kan tenkje seg presteteneste. Eg søkte, var på intervju i Oslo, fekk klarsignal og søkte på praktikum på Universitetet i Tromsø. Det var perfekt for meg, - ei veke i månaden i eitt år, pluss praksis på Nordfjordeid og på sjukehuset i Ålesund.

**-Korleis ser den nærmaste tida ut for deg no – kvar skal du vere prest?** Prostiprest i Nordfjord er tittelen. Det betyr at prosten disponerer meg der det trengst. Det blir litt reising fram og tilbake, samtidig er eg løyst frå ein del oppgåver som dei lokale prestane har. Eg er forresten på sjukehuset på Eid kvar onsdag.

**-Du har fått nokre veker på deg sidan du vart sett inn i tenesta. Korleis har det vore?** Førebels har det vore berre kjekt, særlig når eg har fått det musikalske til å fungere på gudstenestene. Men eg ser at eg vil litt meir enn kyrkjelyden av og til. Dette er ulikt frå stad til stad. Men folk er veldig imøtekommende og gir meg fine tilbakemeldingar, så førebels er livet godt. Eg må takke for god mottaking overalt. Det gjer godt.



**-Høgskulen i Volda har også vore din arbeidsplass. Kan du seie litt om kva du arbeide med der?** Her heldt eg fram med å undervise i musikk, hovudsakleg musikkpedagogikk. Høgskulen har ei bachelorutdanning i musikk, og her blir det lagt stor vekt på å utdanne lærarar. Faget er ute av den ordinære lærarutdanninga, - tru det eller ei, - så musikkseksjonen i Volda forsyner heile Sunnmøre med musikklærarar.

**-Korleis kom du til å tenkje på å bli prest? Du hadde vel ein interessant jobb som**



Smilande nyvalde representantar for Gloppe sokneråd. Framme frå venstre: Oddgeir Leirgul, Aafke Maria Koopmans-Holtrop, Beate Olsson Kornberg, Ingunn Marie Folkestad og May Britt Kjærland Indrebø. Bak frå venstre: Jon Slagstad, Robert Nyemah, Anders Hole, Kjell Otto Solheim og Arne Høyland. (Ingunn Byrkjedal og Bente Kristin Kårstad ikkje til stades).

# Det nyvalde Gloppe sokneråd

TEKST OG FOTO:GUNN HOLE

**A**lle som stemte ved kyrkjevalet i sokna Vereide og Gimmestad var med på ei historisk hending: Å velje representantar til det nye Gloppe sokn. Dei to sokna er slått saman og skal ha eitt felles sokneråd. Formelt skjer dette frå nyttårsskiftet.

Gloppe sokneråd møttest første gong 14. oktober saman med dei to avtroppande sokneråda. Her fekk dei mellom anna orientering om arbeidsoppgåvane.

Robert Nyemah er den einaste frå førre periode som vert med vidare, men fleire av medlemmene som no er ferdige med sine

periodar, sa at dei gjerne kunne ta på seg oppdrag vidare. Med tanke på dei mange oppgåvane eit sokneråd har, må dette vere godt å vite for dei som no skal ta til. Det nye soknerådet består av 8 medlemmer og 5 varamedlemmer. I tillegg er sokneprest Vidar Bjotveit medlem i soknerådet. Eivind Kjerstad Nilsen har permisjon fram til august 2016.

Det nye soknerådet hadde ikkje konstituert seg innan Kyrkjebladet gjekk i trykken, derfor kjem vi tilbake til det seinare. Vi presenterer dei andre sokneråda i neste nummer av bladet

1. Beate Olsson Kornberg (Gimmestad)
2. Arne Høyland (Vereide)
3. Aafke Maria Koopmans-Holtrop (Gimmestad)
4. Jon Slagstad (Vereide)
5. Oddgeir Leirgul (Vereide)
6. Kjell Otto Solheim (Vereide)
7. May Britt Kjærland Indrebø (Vereide)
8. Ingunn Byrkjedal (Vereide)

1. vara Bente Kristin Kårstad (Vereide)
2. vara Ingunn Marie Folkestad (Gimmestad)
3. vara Robert Nyemah (Vereide)
4. vara Anders Hole (Vereide)
5. vara Eivind Kjerstad Nilsen (Vereide)



Søskenpara Larsen og Hemsing deltek på radiogudstenesta. Frå venstre: Einar Olav Larsen, Eldbjørg og Ragnhild Hemsing, Gjermund Larsen.

## Radiogudsteneste frå Vereide 15. november

**S**øndag 15. november skal NRK gjere opptak av gudstenesta i Vereide kyrkje. Det blir ikkje sendt direkte, men opptaket vert sendt ved eit seinare høve.

I høve Jeremias-festivalen som går av stabelen denne helga, vert gudstenesta ei folketonemesse, dvs. at all musikk i gudsstenesta er folkemusikk av eitt eller anna slag, eller musikk inspirert av folkemusikk.

Jeremias-festivalen stiller med eit sterkt mannskap: Søstrene Hemsing og brørne Larsen, alle i Norgeseliten, pluss nokre lokale: Synnøve Nordvik, Elisabeth Gimmestad,

Malin Alander, Hanne Grete Heen og Honndalsmusikken. Vereide kyrkjekor deltek også, og begge kantorane.

Dette er ei fellesgudsteneste for heile Gloppen, og vi oppmodar folk om å vere litt tidleg ute denne dagen. Predikant er Vidar Bjotveit.

Etter gudstenesta vert postludiet utvida til ein liten minikonsert med deltakande musikarar.

## gi få ÅRETS JULEGAVE!

Kjøp unik glasskunst med julemotiv laget for Det Norske Misjonsselskap av kunstneren Astri Vadla Ravnås! Serien har fem motiv, alle er 10 cm i diameter: Krybben (2011), englene (2012), hyrdene (2013), de vise menn (2014) og verden (2015 - årets motiv).

PRIS: Kr 1000,- per motiv. (Av dette går kr 750,- direkte til NMS sitt verdensvide misjonsarbeid.)

BESTILLING: Ring 51 51 61 00, send epost til [info@nms.no](mailto:info@nms.no) eller bestill på [nms.no/julegave](http://nms.no/julegave)



Det Norske  
Misjonsselskap

## Stort prosjekt

### Kva skjer i Vereide prestegard?

AV ODDVAR ALMENNING

**N**o har det starta eit stort og interessant prosjekt i Vereide prestegard. Opplysningsvesenets Fond Sogn og Fjordane har engasjert firma Inge Kolås as til eit omfattande arbeid både ute og inne, og arbeidet er godt i gang. Mange svære tre og endå fleire store greiner har gått i bakken, og hagen er så open og gjennomsiktig som vi aldri har sett han. Vi anar at det blir eit vakkert parkanlegg før dei er ferdige utandørs. Det blir laga brenneved av hogsten, ser det ut til. Men firmaet konsentrerer seg no om sjølv huset, prestelåna, som vi seier. Redaktøren har etablert kontakt med firmaet så mykje at vi får lov å ta bilde og skrive om prosjektet, og kameraet får bli med når vi legg vegen forbi om dagane. Men vi har god tid på oss til å kome tilbake til ein presentasjon. Mykje arbeid, og seit arbeid må det bli når så gamle hus skal stellast skikkeleg. Det er ikkje mange hus frå 1700-talet i Gloppen som framleis er fast bustadhus for ein familie, og det er vel ingen som er så store som prestelåna på Vereide. Tilbakeføring er nok eit viktig omgrep i prosessen, sjølv om modernisering og må gjerast. Alle tekniske installasjonar som vatn og avløp, elektrisitet og oppvarming mm blir skifta ut, ser det ut til. Om veggepierastne skal isolerast og korleis det eventuelt skal skje, veit vel knapt dei som no riv. Og om gamle tapet skal fram i dagen eller dei skal restaurerast eller kopierast, er ikkje teke stilling til.

Så langt har firmaet arbeidd med golva. Lag på lag med tregolv frå ulike tider blir plukka vekk, og der det er støypt ned på grunnen, blir alt knust og bore ut. Ein vil skaffe seg oversikt over tilstanden til tømmeret, og huset skal bli trekkfritt og musettet. No i slutten av oktober 2015 er alle golv i hovudetasjen demonterte, bortsett frå i hovudinngangen. Alle ommar i den same etasjen er tekne ut, og dei fleste brannmurane er rivne. Dette kan bli ein føljetong i lang tid, og vi kjem heilt sikkert tilbake til saka.



Klokka i Sandane



Den minste klokka i Gimmestad



Den største klokka i Gimmestad



Den største klokka i Vereide



Den minste klokka i Vereide

# Kyrkjeklokkene i Gloppen

TEKST: ANDERS RINDE

FOTO: TERJE DE GROOT

Du har sikkert lese i avisa at Bygdekvinnelaget har starta ei kronerulling til inntekt for høgtidsringing i Gloppen. Men visste du at det i Gloppen er fleire kyrkjeklokker frå mellomalderen, faktisk også to frå 1100-talet?

**E**in klokkenist opphaveleg frå Nederland, men no busett i Norge, har fått i oppdrag av Riksantikvaren å registrere alle kyrkjeklokker frå mellomalderen. I august var han på synfaring i kyrkjene i Gloppen. Arbeidet er planlagt å resultere i ei bok om kyrkjeklokker frå mellomalderen, men det ligg truleg ei stund fram i tid.

Men det er kanskje interessant for kyrkjebladssarar å få vite litt om kva han fann i Gloppen? Så vi spør, og Terje de Groot, som klokkenisten heiter, svarer gjerne.

## Fann du noko av interesse i Gloppen, og kan du seie noko om alderen på klokkene du har sett?

I Gloppen har eg besøkt Vereide, Sandane og gamle Gimmestad kyrkje. Eg visste frå før at det skulle finnast klokker frå mellomalderen i Vereide og gamle Gimmestad, og etter tips fekk eg også vite at det er ei gammal klokke i Sandane kyrkje, sjølv om kyrkja er relativt ny. Då eg klatra opp i klokketårnet i Sandane, fann eg ei klokke som sannsynlegvis kan daterast til 1300-talet. Som sagt visste eg at det var ei mellom-alderklokke i Vereide, men det viste seg at det er to slike klokker. Berre den eine er i bruk, den andre er lagra i tårnet. Desse to klokkene er truleg støpte samtidig, og forma på dei tyder på at dei faktisk kan vere frå 1100-talet.

I gamle Gimmestad visste eg at det skulle finnast to mellomalderklokker, og med hjelp frå kyrkeverja fekk eg sett opp ein stige for å kome opp i det svært utilgjengelege tårnet. Den minste av

dei to klokkene er like gammal som klokkene i Vereide, altså frå 1100-talet, men den største er truleg litt yngre, kanskje frå 1200-talet.

## Er klokkene i god stand så langt du kan sjå?

Tilstanden til klokkene er litt varierande. Klokka som er i bruk i Vereide fungerer greitt, sjølv om eg personleg er skeptisk til ringemaskiner på såpass gamle klokker. Etter mi meining bør dei ringjast manuelt, både ut frå generell vørndnad for alderen på klokka, men også fordi ein klokkingjar vil vere observant og høre på

lyden om klokka er i ferd med å sprekke. Når ei maskin ringjer, veit eg at det ikkje er mange som er veldig observante på eventuelle endringar i klangen. Det same gjeld for klokka i Sandane kyrkje; - ideelt sett bør slike klokker bli ringt manuelt.

Klokkene i gamle Gimmestad har gamle, flotte oppheng av treverk, men dei tek til å bli merkte av alder og lang tids bruk. Eg vil tilrå at dei blir reparerte av eit klokkefirma, slik at dei kan halde i mange år enno.



Klokkenisten Terje de Groot inspirerte kyrkjeklokkene i Gloppen.



INGRID BJØRNEREIM

## Ein steingard rundt kvardagen

**E**g møtte Vereide prestegard første gong då eg kom til bygda som folkehøgskulelev. Ærverdig og litt sjølvbevisst låg han der. Sentral, synleg og storslått. Tilbaketrekt og litt utilnærmeleg. Eg hugsar at eg kjende ærefrykt for denne prestegarden. Samtidig var det trygt og heimleg. Eg budde store delar av barndomen min på ein liknande prestegard. Riktignok 50 år yngre, litt mindre og utan gardsdrift, men med eit gjestfritt, ope tun, prestegardsjorde, låve og stor hage med herlege, høge lauvtre. Øvst i bygda, sørvendt, med utsikt over skipsleia. Stort, kvitt hus med tegltekta, halvvalma tak. Symmetrisk og terrassedelt hage i tre nivå med singelgang på midten som gjekk frå verandaen til ei kvitmåla grind i muren lang der nede. To mektige blodbøkar, ein på kvar side, og rundt alt dette; steingarden. Høgare enn steingardar som ligg i merket mellom bøane. Han var så høg at ein vaksen ikkje kunne sjå over, og gjorde den gamle hagen innanfor løyndomsfull. Både frå utsida og om ein var så heldig å få kome innanfor.

Steingarden var forboden å klatre opp på og veldig kjekk å springe på. Eg hugsar suget i magen når eg på høge, klare haustdagar torde å hoppe ned i kompostdungen. Dei vaksne må ha raka ufattelege mengder med lauv, og vi fekk glede av å lande og leike i dette gylne og knitrande. Trea slepper helst lauvet på dei kalde, klare dagane. Dagar for strikkegenser og støvlar. Ei velsigna ordning. Eg hadde mi personlege rute for å kome meg opp på steingarden. Ei rute eg framleis kunne klatre i blinde då eg kom tilbake 20 år seinare! Oppå steingarden grodde mjuk mose, og eføy voks utover og laga holer og herlege göymestader. Om våren var grasbakken langsmed dekt (nei, eg overdriv ikkje!) av eit meterbreitt, tett teppe av snøklokker, -eit teppe det gjekk gjetord om blant dei som hadde

vore langt nok inne til å sjå. Det hende at eg og venninna mi gjekk på oppdagingsreise oppå steingarden, rundt heile hagen. Frå den "formelle" sida av huset med blomsterbed og inngang til prestekontoret, gjennom den tjukkaste delen av eføyen, forbi steinbedet mamma hadde laga og i swing nedover gjennom stadig tettare kratt mot det vi kalla Nederste hagen, der lukta frå røykehuset kitla skarpt i nasen. Røykehuset var ei gammal jordgammel for røyking av fisk og kjøt. Nesten gjøymd i alt krattet. Bygdevegen, så smal at han var einvegskørt allereie på 70-talet, slynga seg tett intil steingarden der han gjekk på tvers langs Nederste hagen. Frå der vi stod kunne vi sjå over endå ein steingard på andre sida av vegen. Der låg Paradishagen. Mørk grøn og overgrodd med eføy og det største kristtornet du kan tenkje deg, men om våren lysande grøngul av vårkål. Vi kom oss forbi grinda i enden av singelgangen, så bar det oppover mot Urskogen; den gamle frukt-hagen som var heilt uframkomlegr. Delvis nedrast steingard. Sure, små eple og knorpærer. Så langt som til å rydde opp der strekte heller ikkje mine foreldre sitt engasjement seg, sjølv med god dugnadshjelp. For meg er minna frå dugnadsdagane fylte med lukt av hest, våt hønsemøk og molde-dialekt. Far lånte hest for å køyre jord, Gunnarson dreiv stort med eggproduksjon og bidrog med sitt til jordforbetring, og ein ung journaliststudent frå Molde stilte villig opp i bytte mot eit par skåler med god laurdags-graut eller betasuppe.

Då vi hadde forsert det farlege, nedraste stykket kom vi til eit hol i steingarden som virka litt meir planlagt. Vi visste kva som skjulte seg i skogen på andre sida. Denne snarvegen til kyrkja gjekk forbi kyrkjedoen og ein bossplass med kasserte orgelpiper og gravsteinar med rare, snirklete namn.

Eg hugsar smaken når vi bles i kalde, gamle orgelpiper. - Så lysna det rundt oss og vi kunne sjå kvernsteinsbordet ved flaggstanga. Plassen for nistetur i hagen. Favoritten var dobbel loffskive med solbærsyltetøy og så mykje smør at det taut ut gjennom hola i loffen. Syltetøyet var sjølvsagt heimelaga. Ovanfor Urskogen låg bærhagen. Solbær og rips. Gule og raude stikkelsbær. Rikeleg for ein familie, kjekt for tanter og onklar med liten hage og forfriskande for småjenter på oppdagingsreise. I denne delen av hagen var det strødd tusenfryd utover heile plenen. Slike med kort stilk som er vanskelege å plukke, til og med for små barnehender. Og sjølvsagt var der rabarbra! Ei rot med tjukke grøne og ei med tynne, raude stilkar, like ved enden av steingarden. Kan hende avslutta vi reisa med ein stilk rabarbra før vi smaug oss gjennom den kvite, høge dobbelgrinda og ut på plattingen framom huset. Hadde mamma oppdaga at vi var vekke?

I dag rammar steingarden inn minnet mitt om ein barndomsheim utanom det vanlege. For prestefamiliar var kvar prestegard ein midlertidig stoppestad. Ein heim som var til låns. Som bar med seg ei forteljing om ulike tider og familiar med ulike engasjement. Bygd i ei tid då det var større skilnad på folk. Presterolla har endra seg mykje, og heldigvis blir prestefolket i våre dagar rekna som "vanlege folk".

Å vere prest i ei bygd er likevel framleis ei synleg rolle. Mi gamle mamma har vore både prestedotter og prestefru, og eg ser sorga i augene hennar når det er snakk om oppheving av buplikta. Kan hende tenkjer ho på alle dei velsigningane dei går glipp av, dei som ikkje får bu slik ho har gjort. Synleg og solrikt, men med ein solid steingard rundt kvardagen.

# Dagdrivargjengen

AV EINAR GIMMESTAD

I boka «Dagdrivergjengen» av John Steinbeck møter vi kameratane Pilton og Danny og nokre av deira venner. Dei er komne heim frå krigen. Men ingen bryr seg om dei heimkomne soldatane. Difor kjem dei ut på skråplanet.

Dei vert ein gjeng som lever på utsida av samfunnet, i konflikt med miljøet dei lever i, på livet si skuggeside. Dagane deira er som tittelen på boka seier.

Dei driv omkring i byen utan mål og meining, der dei prøver å skaffe seg det dei treng av mat for å overleve frå dag til dag, og få tak i vin til sitt daglege forbruk for å kunne sløkke tørsten og gløyme ein vanskeleg kvardag.

Det er ikkje på ærleg måte dei får det dei treng. Dei lurer ein restauranteigar til å hente gamalt brød til hunden, og når han er ute og ikkje ser dei, rappar Pilton kjøt og går ut. Dei stel vin når butikkeigaren er ute. Slik kjem dei gjennom dagane. Likevel er dei rause i sin fattigdom, dei deler med kvarandre det vesle dei har. Det var livet i krigen som førte dei ut i elende. -Her sit vi heimlause,

seier Danny. -Vi ga vårt liv for landet, og no har vi ikkje ein gong tak over hovudet! Men så kjem han på at han er einearving til to hus som han kan få.

Men då sukka Pilton og vart trist. -No er det slutt, sa han. -Den gode tida er forbi! Dei hadde lite, men delte det dei hadde. Danny er framleis ikkje sikker. Så seier Pilton: - Når ein mann er fattig, så tenker han: Viss eg hadde pengar ville eg dele dei med mine gode vener. Men når pengane kjem, fordufta all gavmildheita. Slik er det også med deg, min fordums venn. Du er løfta opp over oss no. Du er ein mann med eigedom, du kjem til å gløyme dine venner som delte allting med deg, til og med maten og vinien.

På mange måtar er det råd å kjenne seg att i Pilton sine erfaringar og oppleving av at det er enklare å dele av sin fattigdom enn å gi av sin rikdom. Han hadde sett at rausheit og vilje til å dele med dei

som treng hjelp vert borte når ein vert rik.

Verda opplever no ei flyktningkatastrofe vi knapt har sett maken til, og ein bakgrunn for dette som vi vanskeleg kan tenkje oss.

Det er ikkje flyktningar som reiser for å søkje lukke og rikdom i Europa. Det er folk som ikkje har noko val. Dei har små sjansar for å overleve i det terrorveldet dei flyktar frå. Dei brukar heile si formue og betalar

enkel løysing dersom ein ikkje tør sjå folk og problemet i kvitaugen. For dei som har sterke meininger om at det er betre å hjelpe folk der dei er, er det fritt fram å dra. Lukke på reisa!

Den politiske bodskapen til desse politikarane er å slå ring om sin rikdom og stenge folk i verkeleg frykt for sine liv ute. Eg skal vakte meg vel for å kome med lettvinde utsegn om at Noreg som er eit rikt land bør ta ekstra i, for det gjer vi. Det er faktisk ikkje berre det som er poenget. For meg er det usmakleg å bruke slike tragediar til å trigge mørke sider hos ein del menneske og skaffe seg politisk makt. Heldigvis er det folk som i ein slik situasjon syner medmenneskeleg forståing og opnar heimen sin for å hjelpe. Slik står det respekt av. Det krev større mot enn å stå i det gode selskap og late som at dette er noko som ikkje vedkjem oss.

Det er eit stort og ope hav mellom det å bruke slike menneskelege tragediar til å skåre politiske poeng frå visse grupper i samfunnet, og der den enkelte tek

ansvar og medmenneskelege omsyn.

John Steinbeck har nok mykje rett når han let Pilton uttrykkje angst for at vennen Dandy, når han blir rik, vil gløyme sin fattige venn. Heldigvis er det mellom politikarane menneske som syner ansvar og som har politisk mot og tyngde til å tale i mot den egoismen som breier seg i somme miljø.

Eg tek meg den fridom å røpe korleis det gikk med den rikdomen Danny arva. På trass av «rikdomen» dei to enkle husa gav han, heldt Danny fram sitt vennskap med sine fattige venner.

Likevel vart det slik at med det same han flytte inn i eitt av husa, brann det ned. Historia om dagdrivargjengen slutta med at Danny miste livet, og så brann det andre huset ned. Slik gikk det med den rikdomen som Danny så lettint fekk opp i hendene.



Syriske flyktningar i Lesvos, Hellas. Utallige menneske har drukna på flukt frå krigen i heimlandet. Foto: Iselin Eliassen Aske

til suspekte agentar for å gå om bord i ein gummiflåte og dra ut på det opne havet til ein usikker seglas der sjansane til å overleve også er små. Men det er den sjansen dei har til å kome unna det folkemordet dei lever i frykt for.

Mange har sikkert fått med seg korleis folk som er med i mottaksarbeidet reagerer og syner empati og forståing når dei vert kjende med lagnad og bakgrunn til dei menneska som har kome velberga over havet, i ein situasjon som ingen av oss kan tenkje seg. Dette burde vere ei politisk sak der ein kunne vere einige om å gjere det ein kan for å hjelpe.

Likevel opplever vi at visse personar og politiske ideologiar prøver å sikre seg politiske poeng på andre sin tragedie. Null syriske flyktningar vart ståande som eit stort utropsteikn frå eit landsmøte. Eit døme på folk sitt syn på andre menneske frå andre kulturar. -Vi skal hjelpe folk der dei er! Ei



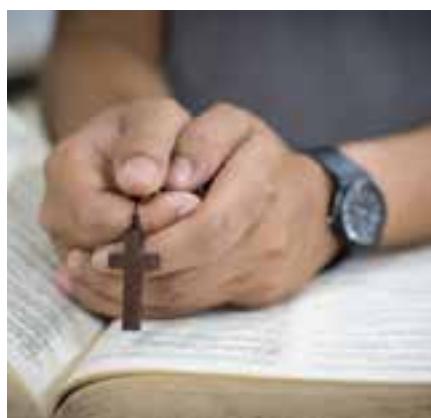
Berit Laila Høylo

Eg voks opp på Kårstad i Utvik i ein stor søskensflokk på ni. Eg er gift med Olav, og vi har fire vaksne barn. Sidan vi bur på gard, er mykje av fritida knytt til garden med ulike syslar gjennom året. Men eg arbeider og som lærar på Breim skule. Det var naturleg å gå inn i det kristne arbeidet i bygda, og no er det Byrkjelo barneforeining eg er knytt til.

## ”Ved Jesu føter ei stille stund”

**D**et er så mange salmar eg er glad i. Nokre er knytte til barndomsheimen, nokre er knytte til ungdomstida og nokre til skulen. Det er så underleg med salmar ein kan utanåt. Innhaldet, eller berre ei strofe av det, kjem så tydeleg fram ved ulike høve. Det er ein skatt som har så mange sider, så mange opplevingar. Så er det samanhengen der salmen gjorde så sterkt inntrykk, ein eller annan gong den var sungen. Eit par salmar er det knytte så mange kjensler til at eg aldri kan delta i song heile salmen gjennom. Ein salme som stadig kjem tilbake er «Ved Jesu føter ei stille stund» av Mathias Orheim (1908). Dette er nok ein salme som dei nære i heimen har hørt når eg er oppteken med fredeleg husarbeid. Dette er også ein salme som er med når eg set meg med ei andaktsbok eller Bibelen. For ikkje å gløyme når eg er i skogen eller på fjellet. Tenk å finne seg ein lun god sitjestad, finne fram nista og med denne salmen i tankane vere takksam for Guds natur og at eg får med meg denne opplevinga endå ein gong. Salmen gjev meg ei ufatteleg kjensle av å vere

trygg. Ved Jesu føter får ein som barn lytte og ta imot. Og alt er av nåde. Så er det mi bøn at du som les dette også kan få ei oppleving av denne salmen.



Vi finn ikkje salmen i Norsk Salmebok eller i Nynorsk salmebok, men han er godt kjend, og står som nr. 54 i Sangboken (red.anm.) Brit Evy Vik vil skrive ”Min salme” i julenummeret.

*Ved Jesu føter ei stille stund,  
når orda kjem frå hans eigen munn.  
Når eg med Jesus åleine er:  
Då er det hugnad å leva her.*

*Kvar finst ein fagrare stad på jord!  
Kvar høyrest visare sanningsord?  
Når eg med Jesus åleine er,  
då ynskjer eg ikkje meire her.*

*Her må det tunge og vonde fly,  
her vert eg alltid i striden ny.  
Når eg med Jesus åleine er:  
Den største løyndom får løysing her.*

*Så lat då koma kva koma vil.  
Eg veit den stad eg skal springa til.  
Der eg med Jesus åleine er:  
Kven kan då standa imot oss her?*

*Og snart så kjem ho, den stunda kjær,  
då eg skal sjå honom slik Han er.  
Då eg med Jesus i himlen er,  
og talar med Han som aldri her.*



- KONFIRMASJON
- BRYLLAUP
- GRAVFERD
- KVARDAG OG FEST

Velkommen innom!

Advokatane  
LOTHE MARDAL & GJENGEDAL  
ASBLA

Tlf. 57 88 44 00/Faks 57 88 44 01  
Adresse: Grandavegen 5, 6823 Sandane. Postboks 138, 6821 Sandane  
[www.gloppenadvokat.no](http://www.gloppenadvokat.no)



Eikenæs;**libris**



**kontorspar**

Nordstrandsvegen 10, 6823 Sandane  
Tlf. 57 88 44 10 • [eikenes@libris.no](mailto:eikenes@libris.no)  
[www.libris.no/eikenes](http://www.libris.no/eikenes)

**NØMIL**  
NORDFJORD MILJØVERK

Saman for eit betre miljø

Ledig  
annonseplace



Blomster og hagesenter  
telefon 57 86 51 07

**REMA 1000**

SANDANE 8-22 (8-20)

**MØBELRINGEN**

Mer service og kundeservice betyr mye  
**DATA INSTITUTTET**  
[www.datainstituttet.no](http://www.datainstituttet.no)

**HYEN RØR**  
TELEFON 97 03 92 28

Ryssdal kraft



svale

BOLSETH GLASS

ac  
coun  
+or™

Sandane  
Graafordbygd  
Ditt byrd i bygda

Christina og  
Anne-Joanna Grænestad  
Telefon 57 86 78 73  
www.sandanegrafordbygd.no  
Vi hjelper deg også med:  
• Gårdbruk  
• Oppussing og oppbygning av huset

sparebanken  
sogn og fjordane

Ledig  
annonsepllass

Firda elektro

Leif Lote elektro

coop  
prix

Lave priser. Alltid.

Ledig  
annonsepllass

HIBA HUS  
**BYGGER'N**  
SANDANE

Bredtrene Solheim AS, Norderstrandvegen 31, 6823 Sandane  
Telefon 57 88 46 66, Telefax 57 88 46 61

Tannlege  
Øyvind Seim

Tlf: 57 86 50 24

fjordaudio  
din lokale lydformidlar



Gloppen kommune

Jordnær og livskraftig

BRØDRENE AA



Grandavegen 9, 6823 Sandane

57 88 38 00

post @gloppen.kommune.no

www.gloppen.kommune.no

# Kyrkja i Gloppe

## VEREIDE SOKN

Leiar i soknerådet: Elin Villung,  
tlf: 57 86 64 84 / 97716902  
elin.villung@enivest.net  
Kyrkjeterar: Benny Aasen, tlf: 950 22 917  
bv-aasen@online.no

## BREIM SOKN

Leiar i soknerådet og kontorsekretær:  
Venke Kollbotn, tlf. 97 77 73 83  
Epost: venkekoll@hotmail.com  
Kyrkjeterar: Audhild Bogstad. tlf: 970 24 913

## GIMMESTAD SOKN

Leiar i soknerådet:  
Aase Ryssdal Sæther, tlf: 57 86 50 51 /  
911 07 329. a-ryss@online.no  
Kyrkjeterar: Benny Aasen, tlf: 950 22 917.  
bv-aasen@online.no

## HYEN SOKN

Leiar i soknerådet: Liv Øygard Solheim,  
tlf: 57 86 96 59 / 958 61820.  
liv-sol@online.no  
Kyrkjeterar: Ola Jan Birkeland,  
tlf: 57 86 98 32 / 975 91 747

## Sokneprest i Vereide og Gimmestad

Vidar Bjotveit, tlf: 958 80 030  
vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no  
Kontorstad: Sandane kyrkje

## Sokneprest i Breim og Hyen

Tore Myklebust, tlf: 456 01 260  
tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no  
Kontorstad: Prestebustaden i Breim.

## Kyrkjeverje

Kurt Djupvik, kontor i Sandane kyrkje  
Tlf kontor: 57 86 56 16. Mobil: 902 06 828.  
post@gloppen.kyrkja.no

## Diakonimedarbeidar i Gloppe

Britt Randi Heggheim, tlf: 908 47 592  
britt.randi.heggheim@gloppen.kyrkja.no  
Kontor i Sandane kyrkje

## Kantor

Anders Rinde, mobil: 99720238  
anders.rinde@gloppen.kyrkja.no  
Vereide kyrkje, tlf: 57869306

## Kantor/trusopplærar

Mariël Eikeset Koren, tlf: 90942503  
mariel.eikeset.koren@gloppen.kyrkja.no  
Kontorstad: Sandane kyrkje

## Trusmedarbeidar:

Ingrid Bjørnereim, tlf 98803053  
ingrid.bjornereim@gmail.com

## Gravar/ kyrkjegardsarbeidar

Ivar Hjelle, tlf: 57 86 58 59 / 970 76 668



## Vi møtest i kyrkja

8.november, 24. søndag i treeiningstida. Luk 12,35-40	11.00	Hyen	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Utdeling av biblar til 3.klasse Lys Vaken. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeidet. Nattverd
	17.00	Sandane	Søndagssamling kl 17.00. Gratis mat kl. 18.15
	20.00	Gimmestad	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: Redd Barna. Nattverd.
15.november, 25. søndag i treeiningstida. Matt 14,22-34	11.00	Vereide	Felles gudsteneste v/Vidar Bjotveit i samband med Jeremias-festivalen. Optakt til radiogudsteneste på NRK. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeidet. Nattverd.
	20.00	Breim	Kveldsmesse v/Tore Myklebust. Bønevandring og nattverd.
22. november, Domss. Matt 25,1-13	18.00	Sandane	Ungdomsgudsteneste v/Vidar Bjotveit. Takkoffer: Nesholmen leirstad. Nattverd
25. november	20.00	Sandane	Opa kyrkje. Kveldsbøn kl. 20.40
27. november	19.00	Gimmestad	Adventskonsert. Andakt v/Vidar Bjotveit
29. november 1. søndag i advent Matt 21,10-17	11.00	Vereide	Gudsteneste v/Vidar Bjotveit. Utdeling av biblar til 11-åringar. Lys Vaken. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeidet.
	11.00	Breim	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Utdeling av Biblar til 11-åringar. Lys Vaken. Breim Soul Children. Takkoffer: Frelsesarmeene
	16.00	Hyen	Lysmesse v/Tore Myklebust. Takkoffer: Kirkens nødhjelp.
3. desember	16.00	Gloppe omsorgss.	Nattverdgudsteneste v/Vidar Bjotveit
4. desember	19.00	Vereide	Konsert v/Firda-elevar
6. desember 2. søndag i advent Joh 16,21-24	11.00	Vereide	Gudsteneste v/Vidar Bjotveit. Nattverd
	20.00	Gimmestad	Lysmesse v/Vidar Bjotveit. Gimmestad kantori. Takkoffer: Nesholmen leirstad
	20.00	Breim	Lysmesse v Tore Myklebust. Vereide kyrkjekor
13. desember 3. søndag i advent Joh 5,31-36	11.00	Sandane	Gudsteneste ved Tore Myklebust
	20.00	Breim	Julekonsert. Andakt v/Tore Myklebust
16. desember	20.00	Vereide	Julekonsert. Andakt v/Vidar Bjortveit.
20.desember 4. søndag i advent Matt 1,18-25	14.00	Hestenesøyra	Gudsteneste v/Vidar Bjotveit.
	16.00	Hyen	"Vi syng jula inn". Andakt v/Vidar Bjotveit. Takkoffer: Misjonsprosjekt i Nepal

# Døypte

---

## Breim

**06.09.15**

### MATHEA EGGE

SIV GRETHE EIKENES GROV

SIGURD EGGE

Rolf Kjetil Egge

Maiken Johanne Sekkingstad

Gudmund Egge

Tone Lise Jacobsen

Ingunn Jacobsen Ohnstad

May Britt Solheim Kvellestad

### EDVIN BOLSTAD AABREKK

ELSE HELLE BOLSTAD

ERLEND AABREKK

Edvin Karl Bolstad

Maria Aabrek

Svein Gunnar Heggheim

Raymond Niiranen

Randi Helle Bolstad

### JOHANNA BOLSTAD LUNDEMO

JENNIE HELLE BOLSTAD

ERLEND HAUGEN LUNDEMO

Ingvild Helle Bolstad

Magne Larsen

Else Helle Bolstad

Erlend Aabrek

Marianne Flø

Vilde Flø

**04.10.15**

### ANE BEINNES MYKLEBUST

LINN KRISTIN TORVUND BEINNES

STIAN MYKLEBUST

Janne Helen Torvund Beinnes

Øyvind Myklebust

Helene Heggheim

Ingvild Muri

Torbjørn Niiranen

Døypt i Olden Kyrkje

## MATIAS SEIME SKINLO

INGER BERIT SKINLO

ERIK SEIME

Peder Seime

Ann Kristin Skinlo

Alexander Skinlo

Lars Slåtten Gjesdal

## RAKEL OSEN VANBERG

NORUNN OSEN

JØRN ARNE VANBERG

Lars Olav Vanberg

Thor-Olav Osen

Andreas Rygg

Malin Eli Olsen

## DORTE JUDITHE FØRDE

RAGNA FØRDE

PER SVEINUNG FØRDE

Vebjørn Sundal Førde

Nikolina Konstanse Førde

Nora Berit Bergheim

Tove Hanne Ommedal

Hege Ommedal

## Gimmestad

**06.09.2015**

### OLIVIA SØREIDE

MADELIN ALVAREZ

BJØRN SØREIDE

Mylin Alvarez

Per Magne Sognnes

**18.10.2015**

## AVA FRØYEN SANDAL

MARITA RYLAND FRØYEN

HÅVARD SANDAL

Mari Rygg

Amalie Ryland

Bjørnar Sandal

Simon Sandal

Hilde Elise Kornberg

## HÅKON SØREIDE

LINN HOLMEFJORD

KENT INGE SØREIDE

Maria Nordbø Søreide

Patrick Gudmundsen

Alexander Søreide

## OLA JOHAN LOTHE MARDAL

JULIE KRISTIN LOTHE

KRISTIAN MARDAL

Eirin Lothe

Jørn Lothe

Odd Lothe

Olina Mardal

Anna Elisabet Mardal

## Vereide

**30.08.2015**

## MARKUS DØSKELAND

## LØVLAND

LENE DØSKELAND

BJØRNAR LØVLAND

Roy Helge Døskeland

Karoline Refsnes

Runar Hoddevik Løvland

Eirik Kleppe Silden

Eve Austrheim

Olivia Bakketun

## ALFRED FJELLESTAD

MARIANNE BAKKETUN

GUNNAR FJELLESTAD

Eirin Bakketun

Ingmar Sægrov

Liv-Jorun Bergset

Arild Fjellestad Tystad

Ivar Mardal

## LINNEA SUNDQVIST KLEPPE

MARIT KLEPPE

EMIL STEN GUSTAF SUNDQVIST

Annbjørg Kleppe

Anders Kleppe

Tyra Sundqvist

Rickard Lindberg

**04.10.2015**

## WILLIAM WILLUMSEN

## AUSTRHEIM

EVE HENRIETTE AUSTRHEIM

HÅVARD WILLUMSEN

Roar Williumsen

Jarle Niiranen

Linn Yvonne Austrheim

Tore Hauge

Lene Døskeland

# Gravlagde

---

## Gimmestad

Odd Karstein Rygg 07.06.31 15.09.15 25.09.15

## Hyen

Olina Maria Rønneklev 08.04.23 13.09.15 22.09.15

## Vereide

Andrea Djupegot 28.09.38 06.09.15 11.09.15

Lars Andreas Henden 27.04.36 29.09.15 08.10.15

Eivind Henden 11.10.20 02.10.15 13.10.15

## Breim

Signy Bergljot Årdal 07.06.35 08.09.15 15.09.15

Olaug Egge 02.09.19 18.09.15 29.09.15

Arne Fredrik Høgalmen 11.12.37 20.09.15 25.09.15

Randi Jordanger 29.09.31 26.09.15 02.10.15

Aslaug Sandal 10.05.20 26.09.15 06.10.15

Ola Almenning 20.09.29 30.09.15 09.10.15

# Vigde

---

## Breim

**10.10.15**

Mariann Kvile og Mads Tystad

## Gamle Gimmestad kyrkje

**22.08.2015**

Marianne Mardal og Jan Erik Roset

## **Konfirmantar - før og no**



50-årsjubilantane i Hyen. Frå v: Jakob Os, Ole Matias Aa, Ola Jan Birkeland, Tore Myklebust, Terje Holme, Signe Tone Eimhjellen Øye, Reidun Aasen Hjelle. Les om jubileet side 30.



Les om årets konfirmantleir på Nesholmen side 14-15.